

Bruselj, 2. julij 2024
(OR. en)

11618/24

LIMITE

CORLX 731
CFSP/PESC 1033
FIN 621
RELEX 908
CONUN 145
COARM 141

DOPIS O TOČKI POD „I/A“

Pošiljatelj: Generalni sekretariat Sveta
Prejemnik: Odbor stalnih predstavnikov/Svet
Zadeva: Smernice o sankcijah – posodobitev

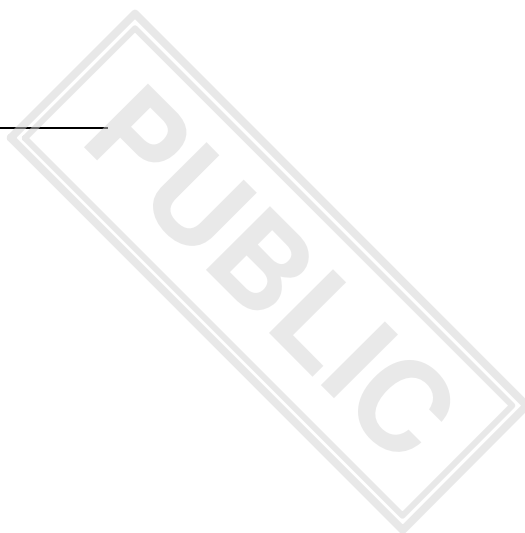
1. Svet je 8. decembra 2003 odobril smernice o sankcijah¹. Zadnjo različico pregledanega in posodobljenega besedila smernic je Svet sprejel 14. maja 2018².
2. Delovna skupina svetovalcev za zunanje odnose (RELEX) v sestavi „sankcije“ se je 26. junija 2024 dogovorila o dodatnih elementih v skladu s horizontalnim pristopom v zvezi s humanitarnimi klavzulami v nekaterih režimih omejevalnih ukrepov EU³, vključenih v odstavek 87 osnutka prečiščenih smernic o sankcijah, priloženih k temu dopisu.
3. Odbor stalnih predstavnikov naj glede na navedeno:
 - potrdi dogovor o osnutku prečiščenih smernic o sankcijah iz priloge k temu dopisu;

¹ Smernice za izvajanje in ocenjevanje omejevalnih ukrepov (sankcij) v okviru skupne zunanje in varnostne politike EU (dok. 15579/03).

² Dok. 5664/18.

³ Dok. 13559/23.

- priporoči, da se osnutek prečiščenih smernic o sankcijah pošlje Svetu v sprejetje.

SMERNICE ZA IZVAJANJE IN OCENJEVANJE

OMEJEVALNIH UKREPOV (SANKCIJ) V OKVIRU SKUPNE ZUNANJE IN VARNOSTNE POLITIKE EU

I.	<u>Uvod</u>	5
II.	<u>Načela</u>	6
A.	<u>Cilji</u>	Error! Bookmark not defined.
B.	<u>Pravna vpračanja</u>	Error! Bookmark not defined.
C.	<u>Ciljno usmerjeni ukrepi</u>	Error! Bookmark not defined.
D.	<u>Seznam zadevnih oseb in subjektov</u>	Error! Bookmark not defined.
E.	<u>Izjeme</u>	Error! Bookmark not defined.
F.	<u>Izmenjava informacij in zahteve v zvezi s poročanjem</u> ..	Error! Bookmark not defined.
G.	<u>Prenehanje veljavnosti ali pregled omejevalnih ukrepov</u>	Error! Bookmark not defined.
H.	<u>Izvajanje resolucij Varnostnega sveta ZN</u>	Error! Bookmark not defined.
I.	<u>Pristojnosti</u>	Error! Bookmark not defined.
J.	<u>Sodna pristojnost</u>	20
K.	<u>Izpolnjevanje zavez</u>	21
L.	<u>Ozaveščanje in komuniciranje</u>	26

III. Standardno besedilo za pravne instrumente	27
A. <u>Opredelitve pojmov</u>	27
B. <u>Embargo na orožje</u>	Error! Bookmark not defined.
C. <u>Omejitve za opremo, ki se uporablja za notranjo represijo, in uvoz ali izvoz nekaterega drugegablaga</u>	Error! Bookmark not defined.3
D. <u>Omejitve vstopa (prepoved vizuma ali potovanja)</u>	35
E. <u>Finančne omejitve</u>	37
F. <u>Določba o izvzetju od odgovornosti</u>	44
G. <u>Določba o odsotnosti terjatev</u>	45
H. <u>Sodna pristojnost</u>	46
I. <u>Kršitve</u>	46
J. <u>Iztek veljavnosti/pregled</u>	47
IV. Spremljanje in ocenjevanje omejevalnih ukrepov	48
PRILOGA I: Priporočila za delovne metode za samostojne sankcije EU	50
PRILOGA II: Seznam opreme, ki bi jo lahko uporabili za notranjo represijo	61

I. Uvod

1. Bogate izkušnje Evropske unije pri oblikovanju, izvajanju, uveljavljanju in spremljanju omejevalnih ukrepov (sankcij) v okviru SZVP⁴ so pokazale, da bi bilo priporočljivo standardizirati izvajanje in izpopolniti njegove metode . V teh smernicah⁵ so obravnavana številna splošna vprašanja ter vključujejo standardno besedilo in skupne opredelitve, ki se lahko uporabijo v pravnih instrumentih v zvezi z izvajanjem omejevalnih ukrepov. Ne obravnavajo pa političnega procesa, na podlagi katerega se sprejme sklep o uvedbi ali preklicu takšnih omejevalnih ukrepov⁶.

Glavni koraki za sprejetje samostojnih omejevalnih ukrepov Evropske unije, in vloge vsakega posameznega akterja v tem procesu so določeni v Priporočilih za delovne metode za samostojne sankcije EU iz Priloge I k temu dokumentu⁷.

EU je poleg tega razvila najboljše prakse za učinkovito izvajanje finančnih omejevalnih ukrepov⁸, ki vključujejo priporočila za učinkovito izvajanje omejevalnih ukrepov v skladu z veljavno zakonodajo.

⁴ Glej spletno stran ESZD, seznam veljavnih omejevalnih ukrepov:
http://eeas.europa.eu/cfsp/sanctions/index_en.htm.

⁵ Svet je 8. decembra 2003 sprejel prvo različico smernic (dok. 15579/03); posodobljeni različici sta bili dogovorjeni 1. decembra 2005 (dok. 15114/05) in 22. decembra 2009 (dok. 17464/09).

⁶ Glede političnih vidikov je treba spomniti, da je Svet 14. julija 2004 sprejel osnovna načela za uporabo omejevalnih ukrepov (sankcij) (dok. 10198/1/04).

⁷ Dok. 18920/12.

⁸ Dok. 8666/1/2008 REV 1.

II. Načela

A. Cilji

2. V okviru skupne zunanje in varnostne politike se lahko Svet odloči, da uvede omejevalne ukrepe proti tretjim državam, organizacijam ali posameznikom. Ti ukrepi morajo biti v skladu s cilji SZVP, določenimi v členu 21 Pogodbe o Evropski uniji (PEU).
3. Svet uvede določene omejevalne ukrepe za izvajanje resolucij, ki jih je sprejel Varnostni svet ZN v skladu s poglavjem VII Ustanovne listine ZN. V primeru ukrepov, s katerimi se izvajajo resolucije VS ZN, morajo pravni instrumenti EU upoštevati te resolucije. Vendar pa se lahko EU odloči, da bo uvedla še bolj omejevalne ukrepe. Če sprejetje omejevalnih ukrepov v okviru ZN ni mogoče, bi morala Evropska unija spodbujati širšo podporo mednarodne skupnosti njenim samostojnim ukrepom.
4. EU na splošno uvaja omejevalne ukrepe, da bi v skladu s cilji sklepa Sveta na področju SZVP spremenila politiko ali dejavnosti zadevne države, dela države, vlade, subjekta ali posameznikov. EU bo v skladu s tem prilagodila omejevalne ukrepe na podlagi razvoja dogodkov ob upoštevanju ciljev sklepa Sveta na področju SZVP. Kjer je to mogoče in je skladno s skupno strategijo Evropske unije glede zadevne tretje države, lahko pravni instrumenti, s katerimi se uvajajo omejevalni ukrepi, vključujejo spodbude, da bi dosegli zaželeno spremembo v politiki ali dejavnosti. Pri tem bo treba zagotoviti, da take spodbude ne nagrajujejo neizpolnjevanja zavez. EU in njene države članice bi morale dejavno in sistematično posredovati informacije glede sankcij EU, tudi zadevni državi in njenemu prebivalstvu.

5. Cilj vsakega ukrepa bi moral biti jasno naveden in skladen s skupno strategijo Unije na zadevnem področju. Na skupno strategijo in poseben cilj bi morali opozoriti uvodni odstavki pravnega instrumenta Sveta, s katerim je ukrep uveden. Omejevalni ukrepi nimajo ekonomskih motivov. EU bi si morala prizadevati za zagotavljanje skladnosti ciljev s širšimi politikami in ukrepi EU/ZN ter regionalnimi politikami in ukrepi.
6. Pravni instrumenti se redno pregledujejo, da se oceni učinkovitost sprejetih omejevalnih ukrepov glede na določene cilje. Pregled opravijo ustrezne delovne skupine in odbori Sveta, po potrebi na podlagi poročil vodij misij EU.

B. Pravna vprašanja

7. Kot je navedeno, Svet uvede omejevalne ukrepe v okviru SZVP. Svet najprej sprejme sklep na področju SZVP iz člena 29 PEU. Ukrepi, predvideni v tem sklepu Sveta, se izvajajo na ravni EU ali na nacionalni ravni. Ukrepe, kot so embargo na orožje ali omejitve vstopa, neposredno izvajajo države članice, ki so pravno zavezane, da delujejo v skladu s sklepi Sveta na področju SZVP. Drugi ukrepi, ki deloma ali v celoti prekinjajo ali zmanjšujejo gospodarske odnose s tretjimi državami, vključno z ukrepi za zamrznitev sredstev in gospodarskih virov, se izvajajo v skladu z uredbo, ki jo je Svet sprejel s kvalificirano večino na skupni predlog visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter Komisije v skladu s členom 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Obvestiti je treba Evropski parlament. Take uredbe so zavezujoče in se neposredno uporabljajo po vsej EU, zanje pa se uporablja sodna presoja Sodišča in Splošnega sodišča v Luxembourg. Tudi za sklepe Sveta na področju SZVP, ki predvidevajo omejevalne ukrepe proti fizičnim in pravnim osebam, se uporablja sodna presoja.

8. Ob uvedbi omejevalnih ukrepov je treba določiti ustrezen pravni kontekst. Ta poleg ustreznih določb Pogodbe o Evropski uniji in Pogodbe o delovanju Evropske unije lahko vključuje tudi sklicevanja na ustrezne resolucije Varnostnega sveta ZN ali druge veljavne določbe mednarodnega prava. Zaradi jasnosti in preglednosti bi si bilo treba prizadevati, da se ta sklicevanja čim bolj celovito predstavijo.
9. Uvedba in izvajanje omejevalnih ukrepov mora biti vedno v skladu z mednarodnim pravom. Pri tem je treba spoštovati človekove pravice in temeljne svoboščine, zlasti predpisani postopek in pravico do učinkovitega pravnega sredstva. Uvedeni ukrepi morajo biti vedno sorazmerni s ciljem.
10. Kot je navedeno, bi morali pri določanju omejevalnih ukrepov zlasti upoštevati obveznosti EU, da spoštuje temeljne pravice iz člena 6(3) PEU, kakor jih zagotavlja Evropska konvencija o varstvu človekovih pravic in kakor izhajajo iz skupnega ustavnega izročila držav članic kot splošna načela prava Unije.
11. Omejevalni ukrepi morajo prav tako spoštovati mednarodne obveznosti Unije in njenih držav članic, zlasti sporazume STO. Splošni sporazum o carinah in trgovini (GATT) in Splošni sporazum o trgovini s storitvami (GATS) se uporabita, ko omejevalni ukrepi vplivajo na trgovino z blagom ali storitvami s tretjimi državami. Člen XXI GATT dovoljuje omejitve uvoza in izvoza, ki veljajo za orožje in vojaško opremo ali izpolnjujejo obveznosti iz Listine Združenih narodov za ohranjanje mednarodnega miru in varnosti. Člen XIVa GATS predvideva podobno izjemo. Ukrepi za omejevanje trgovine, ki niso vključeni v navedene kategorije, morajo izpolnjevati pogoje iz člena XX GATT oziroma člena XIV GATS in so lahko v nekaterih primerih neskladni s pravili STO.
12. Če so ukrepi EU v nasprotju z mednarodnimi obveznostmi Unije ali držav članic, je treba razviti skupen pristop za ravnanje v takih primerih.

C. Ciljno usmerjeni ukrepi

13. Sprejeti ukrepi bi morali zadevati tiste, ki so odgovorni za politike ali dejanja, ki so EU privedla do tega, da je uvedla omejevalne ukrepe, in tiste, ki imajo koristi od takšnih politik ali dejanj ali slednje podpirajo. Takšni ciljno usmerjeni ukrepi so učinkovitejši od ukrepov, ki veljajo brez razlik, in zmanjšujejo škodljive posledice za tiste, ki niso odgovorni za takšne politike in dejanja.
14. Omejevalni ukrepi, ki se uporabijo v posameznem primeru, se razlikujejo glede na cilje in predvideno učinkovitost pri doseganju teh ciljev v posameznih okoliščinah, hkrati pa odražajo ciljno usmerjeni in diferencirani pristop EU. Med drugim vključujejo zamrznitev sredstev in gospodarskih virov, omejitve vstopa, embargo na orožje, embargo na opremo, ki jo je mogoče uporabiti za notranjo represijo, druge omejitve pri izvozu in uvozu ter prepoved poletov. Poleg prepovedi investiranja je bila uporabljena tudi prepoved zagotavljanja finančnih storitev, vključno v zvezi s prepovedjo izvoza nekaterih proizvodov. V zvezi s tem so bili uporabljeni tudi sektorske prepovedi ali ukrepi za preprečevanje zlorabe opreme, tehnologije ali programske opreme za spremljanje ali prestrežanje interneta ali drugih oblik komunikacij.

D. Seznam zadevnih oseb in subjektov

15. Pri vključevanju zadevnih oseb in subjektov na seznam je treba upoštevati temeljne pravice, kakor določa Pogodba o Evropski uniji. Zlasti je treba zagotoviti pravice do predpisanega postopka za osebe in subjekte, vključene na seznam, ob popolnem upoštevanju sodne prakse Sodišča Evropske unije, med drugim ob upoštevanju pravice do obrambe in načela učinkovitega sodnega varstva.
16. Odločitev, da se zoper osebo ali subjekt uvedejo ciljno usmerjeni omejevalni ukrepi, zahteva jasna merila, ki so prilagojena vsakemu posameznemu primeru in na podlagi katerih se odloči, katere osebe in subjekte se na seznam uvrsti oziroma z njega izbriše. Ta jasna merila so določena v pravnem instrumentu SZVP. To zlasti velja za ukrepe za zamrznitev sredstev in gospodarskih virov, tako za sezname oseb v okviru ukrepov proti eni ali več tretjim državam kot za usmerjene ukrepe proti posameznikom ali subjektom.
17. Predlogom za uvrstitev na seznam je treba priložiti natančne, posodobljene in upravičene utemeljitve. V delovne metode za samostojne sankcije EU, kot so navedene v Prilogi I k temu dokumentu, je bilo vključenih več priporočil, pa tudi vprašanja v zvezi z uradnim obveščanjem in informiranjem o pravici izražanja stališč ter praktična vprašanja v zvezi z uvrstitvijo na seznam ali izbrisom z njega.
18. Če sklepi Sveta na področju SZVP predpisujejo, da omejevalni ukrepi poleg odgovornih za določene politike in dejanja veljajo tudi za člane njihovih družin, ukrepi načeloma ne bi smeli veljati za otroke, mlajše od 18 let.
19. Osebe, subjekti ali organizacije, zoper katere se uvedejo finančne sankcije, je treba jasno opredeliti v prilogi, da se zagotovi natančna opredelitev njihovega področja uporabe.

20. Podatki za ugotavljanje istovetnosti so ključni za zagotavljanje, da ciljno usmerjeni omejevalni ukrepi ne prizadenejo neudeleženih oseb in subjektov, ter predvsem za zagotavljanje podpore zasebnemu sektorju pri izvajanju teh ukrepov. Ni mogoče izključiti, da se bodo v nekaterih primerih, kjer to ni bilo predvideno, določeni osebi zamrznila sredstva ali zavrnil vstop zaradi ujemanja njenih podatkov s podatki osebe, uvrščene na seznam. Države članice in Komisija bi morale uvesti postopke, ki bi zagotavljali, da bi bile njihove ugotovitve glede zahtevkov v zvezi z domnevno napačno identiteto usklajene. Dokument o najboljših praksah EU za učinkovito izvajanje finančnih omejevalnih ukrepov⁹ v ta namen vključuje nekaj priporočil.
21. Da bi povečali učinkovitost omejevalnih ukrepov, bi morale biti ob ugotavljanju istovetnosti osebe na voljo čim več posebnih podatkov, ki bi bili objavljeni ob sprejetju omejevalnih ukrepov. Podatki za ugotavljanje istovetnosti posameznikov in subjektov bi morali biti čim bolj standardizirani. Pri fizičnih osebah, uvrščenih na seznam, bi morali podatki vključevati zlasti imena (če so na voljo, tudi v izvornem jeziku) z ustreznim prečrkovanjem, kot je določeno v potnih listinah, ali prečrkovana v skladu s standardi Mednarodne organizacije za civilno letalstvo, vzdevke, spol, datum in kraj rojstva, državljanstvo in trenutni naslov ter številko osebne izkaznice ali potnega lista. V primeru skupin, pravnih oseb ali subjektov bi morali podatki vključevati zlasti polno ime, sedež podjetja, kraj registracije urada ter datum in številko registracije. Vzorec je priložen tem smernicam.
- 21a. Kadar gospodarski subjekti ali drugi akterji preverjajo ukrepe v zvezi z zamrznitvijo sredstev, se lahko informacije o vzdevkih, ki se pojavljajo v podatkih o ugotavljanju istovetnosti, upoštevajo na naslednji način:
- (i) močni vzdevki: vzdevki bistvenega pomena, ki veljajo za zelo pomembne za identifikacijo. Gospodarski subjekti in drugi akterji naj bi preverjali pod močnimi vzdevki.

⁹ Dok. 8666/1/08 REV 1.

(ii) Šibki vzdevki: vzdevki nebistvenega pomena, ki ne veljajo za tako pomembne za identifikacijo. Gospodarski subjekti ali drugi akterji uporabljajo te šibke vzdevke zlasti kot pomoč pri potrditvi istovetnosti zadevne osebe.

(iii) Če ni nobenih navedb, bi bilo treba vzdevek obravnavati kot močan vzdevek.

Šibki vzdevki ne veljajo za tako pomembne za identifikacijo: pri vnosu v računalniški sistem preverjanja lahko povzročijo številne napačne zadetke. Gospodarski subjekti ali drugi akterji uporabljajo šibke vzdevke zlasti kot pomoč pri potrditvi istovetnosti zadevne osebe.

Če obstaja razlikovanje med močnim in šibkim vzdevkom na ravni ZN, ga je treba prikazati tudi v pravnih besedilih EU. Pri avtonomnih seznamih EU bi moral biti vzdevek določen za močnega ali šibkega glede na oceno vsakega primera posebej.

22. EU bi si morala v vseh primerih prizadevati, da bi bili podatki za ugotavljanje istovetnosti, ki so podani ob uvrstitvi osebe na seznam, dovolj natančni za nedvoumno identifikacijo zadevne osebe. Po uvrstitvi osebe ali subjekta na seznam bi bilo treba podatke redno preverjati, da bi jih lahko natančneje določili in dopolnili; pri tem sodelujejo vsi, ki lahko v ta namen prispevajo podatke, zlasti vodje misij EU v zadevnih tretjih državah, pristojni organi držav članic ter agencije in finančne ustanove. Posodobljeni seznam z dopoljenimi podatki za ugotavljanje istovetnosti se sprejmejo v skladu z osnovnim aktom.

23. Kar zadeva ukrepe, s katerimi se uvedejo omejitve potovanj, je za vnos podatkov v SIS odgovorna država članica, ki v času sprejetja pravnega instrumenta, ki vključuje sezname, predseduje Svetu EU. Če ta država članica podatkov ne more vnesti v SIS, ker nima dostopa do SIS ali ne sodeluje pri tem delu schengenskega pravnega reda, podatke vnese država članica, ki bo predsedovala v naslednjem polletju. Država članica, ki je vnesla razpis ukrepa, je zanj tudi odgovorna. Zlasti je zmeraj odgovorna za morebitne nujne posodobitve, popravke in/ali izbrise¹⁰.
24. Da bi zasebnemu sektorju pomagali izvajati finančne omejitve, je Komisija junija 2004 oblikovala spletno stran, ki med drugim vključuje prečiščen seznam oseb in subjektov, za katere veljajo finančne sankcije, in preglednico veljavnih omejevalnih ukrepov¹¹.

E. Izjeme

25. Pomembno je, da pravni instrumenti o finančnih omejitvah, omejitvah vstopa in drugi omejevalni ukrepi predvidevajo ustrezna izvzvetja, ki upoštevajo zlasti osnovne potrebe zadevnih oseb, pravne stroške, izredne izdatke ali po potrebi človekoljubne potrebe ali mednarodne obveznosti – vključno za države gostiteljice mednarodnih organizacij ali OVSE – glede na različne omejevalne ukrepe.
26. Pristojni organi bi morali dovoljevati izvzvetja za vsak primer posebej, saj lahko tako ocenijo vse zadevne interese in določijo pogoje, ki zagotavljajo, da izvzvetja ne preprečijo ali onemogočijo cilja omejevalnega ukrepa. Izvzvetja se odobrijo na podlagi ustreznih pravnih instrumentov. Če obstajajo razlogi, da se odobri izvzetje iz določenega omejevalnega ukrepa (npr. finančnih omejitev), to ne utemeljuje avtomatskega izvzvetja iz drugega ukrepa (npr. omejitev vstopa), ki velja za zadevno osebo ali subjekt (glej oddelek III: A, D in E).

¹⁰ Glej dokument 8665/08.

¹¹ http://eeas.europa.eu/cfsp/sanctions/index_en.htm

27. Če zahteva po izvzetju za sprostitev ali razpolaganje s sredstvi in gospodarskimi viri zadeva dejavnost, ki je prepovedana z zadevnim pravnim instrumentom (in je ne zajema klavzula o predhodnih pogodbah ali podobna določba o izvzetju), bi moral pristojni organ zavrniti izvzetje. To velja tudi, če ustrezna določba o izvzetju v takšnih primerih izrecno ne določa zavrnitve.
28. V primerih, kjer se sredstva ali gospodarski viri izjemoma sprostijo, tako da se zadevni osebi, subjektu ali organu omogoči, da izpolni obveznost, ki izhaja iz predhodne pogodbe (glej standardno besedilo v odstavku 86), takšna izjema v primerih, ko se zamrznitev virov nanaša na sredstva ali gospodarske vire kreditne ali finančne institucije, zajema sprostitev sredstev z računov, ki jih imajo osebe ali subjekti, ki jih ukrepi ne zadevajo, v zadevni kreditni ali finančni instituciji, če je bil račun odprt pred datumom uvrstitve zadevnega subjekta na seznam. Pristojni organi bi morali uporabiti svojo diskrecijsko pravico, tako da bi uvedli ustrezne pogoje za zagotovitev, da se računi ne bodo še naprej uporabljali za nespremenjeno poslovanje.

F. Izmenjava informacij in zahteve v zvezi s poročanjem

29. Pristojni organi držav članic in Komisija imajo določene naloge v zvezi z izvajanjem in uporabo omejevalnih ukrepov. Izmenjava ustreznih informacij med vsemi udeleženci v skladu z določbami ustreznega sklepa ali uredbe SZVP je bistvenega pomena, da se zagotovi skladna uporaba takih ukrepov, vključno z odobrenimi izjemami. Pravni instrumenti EU bi morali vsebovati ustrezne določbe za takšno izmenjavo informacij. Države članice naj ESZD in Komisiji posredujejo podatke, zbrane pri uporabi navedenih izjem, da se izboljša kakovost navedenih identifikatorjev.

30. Če je v uredbah o izvajanju omejevalnih ukrepov določeno, da pristojni organi držav članic izvajajo določene naloge, so organi, ki jih države članice imenujejo za pristojne, navedeni na seznamu v prilogi k uredbi ali posredno navedeni na seznamu v prilogi k uredbi na spletnih straneh držav članic, kjer so objavljene informacije o njihovih zadevnih pristojnih organih.
- G. Prenehanje veljavnosti ali pregled omejevalnih ukrepov¹²
31. Svet bi moral spremljati stanje in pri tem upoštevati posebni cilj posameznega ukrepa in druge ustrezne dejavnike ter določiti posebni pregled vselej, ko se politični okvir spremeni.
32. Z rednimi ocenami sistemov sankcij, ki jih izvajajo zadevna pripravljalna telesa Sveta, po potrebi ob pomoči ESZD, Komisije in vodij misij, bi morali omogočiti morebitno prilagoditev ukrepov glede na razvoj dogodkov v zvezi z zastavljenimi cilji ter učinkovitostjo ukrepov.
33. Po potrebi se lahko posebna merila, ki jih je treba upoštevati za razveljavitev omejevalnih ukrepov, določijo v pravnem instrumentu, vendar je običajno zadostna ustrezna opredelitev posebnega cilja ukrepa.
34. Če merila ali posebni cilji ukrepa niso izpolnjeni, se omejevalni ukrepi še naprej izvajajo, če Svet ne odloči drugače. Pravni instrument SZVP bi moral glede na odločitev Sveta vključevati datum prenehanja veljavnosti ali klavzulo o pregledu, s čimer se zagotovi, da bo v primernem časovnem obdobju izvedena razprava o morebitnem podaljšanju omejevalnih ukrepov. Datum prenehanja veljavnosti ali klavzula o pregledu se lahko določita ob upoštevanju pomembnih dejstev in vprašanj (npr. datumov prihodnjih volitev ali mirovnih pogajanj, ki bi lahko pomenila spremembo političnega okvira).

¹² Odstavki v tem oddelku v glavnem obravnavajo samostojne sankcije EU. Za izvajanje sankcij ZN glej pod H., zlasti odstavek 42.

35. Če je v pravnem instrumentu SZVP določen datum prenehanja veljavnosti omejevalnih ukrepov, bi moral Svet doseči dogovor glede njihovega podaljšanja. Zaradi učinkovitosti bi bilo treba omejevalne ukrepe ukiniti, ko so doseženi njihovi cilji. Iztek roka bi bil tako povod za pregled omejevalnih ukrepov in oceno uresničitve njihovih ciljev.
36. Če je v pravnem instrumentu SZVP določen datum prenehanja veljavnosti, bi se bilo treba običajno izogibati temu, da bi bil datum prenehanja veljavnosti naveden v uredbi o izvajanju pravnega instrumenta SZVP:
- ker se z uredbami izvaja akt SZVP, jih je treba razveljaviti, če pravni instrument SZVP ne velja več¹³. Uredbe je treba razveljaviti hkrati ali takoj po tem, ko pravni akt SZVP preneha veljati. Če je treba v izjemnih primerih uredbe razveljaviti z veljavnostjo za nazaj, naj bi bilo to obdobje čim krajše;
 - če se s prihodnjim pravnim instrumentom SZVP ukrepi podaljšajo, bi sprememba datuma prenehanja veljavnosti uredbe ali sprejetje nove uredbe z enakimi predpisi pomenila samo upravno obremenitev, kateri bi se bilo treba izogniti. Zlasti če se odločitve o podaljšanju sprejemajo v zadnjem trenutku, lahko obstaja obdobje, v katerem ukrepi ne veljajo do spremembe ali sprejetja uredbe.
37. Zato je priporočljivo, da uredba ostane veljavna, dokler se ne razveljavi. Zaradi jasnosti in preglednosti je treba razmisliti o sprejetju prečiščenega besedila¹⁴ v primerih, ko so bili sklepi ali uredbe na področju SZVP spremenjeni najmanj trikrat¹⁵.

¹³ Glej člen 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije.

¹⁴ Sprejetje prečiščenega besedila bi imelo učinke ponovnega začetka roka za pravno spodbijanje akta.

¹⁵ Urad za publikacije redno objavlja prečiščene različice osnovnih instrumentov zakonodaje EU v Uradnem listu, vključno z akti o omejevalnih ukrepih, ki so dostopni prek EUR-Lex. Namenjene so za dokumentacijo in nimajo pravne vrednosti. Opozoriti je treba, da uvodne izjave aktov o spremembi običajno niso vključene v te prečiščene različice.

H. Izvajanje resolucij Varnostnega sveta ZN

Novi ukrepi

38. Ustanovna listina ZN pooblašča Varnostni svet, da odloča o omejevalnih ukrepih, ki so zavezujoči za vse članice ZN¹⁶, da se ohranita ali ponovno zagotovita svetovni mir in mednarodna varnost. Pomembno je, da EU čim prej uveljavi takšne omejevalne ukrepe ZN. Hitro ravnanje je zlasti pomembno v primeru zamrznitve premoženja, kjer se lahko sredstva hitro prenašajo. V takih primerih bi lahko vsaka država članica preverila, ali lahko uvede prehodne nacionalne finančne ukrepe. EU bi si morala prizadevati, da izvedbene predpise uveljavi nemudoma in najpozneje v 30 dneh od sprejetja Resolucije Varnostnega sveta ZN. V primerih, ko je treba posodobiti sezname vključenih oseb in subjektov, da bi bila izvedena nova imenovanja ZN, bi bilo treba potrebne spremembe k pravnim aktom Unije sprejeti v čim krajšem možnem času.
39. Države članice EU, ki so tudi članice Varnostnega sveta ZN, si v skladu s členom 34 PEU brez poseganja v odgovornosti iz Ustanovne listine ZN pri pogajanju o zadevni resoluciji VS ZN v največji možni meri prizadevajo, da se upoštevajo interesi EU in doslednost pri izvajanju.
40. Trenutni zakonodajni postopki zahtevajo sprejetje pravnega instrumenta SZVP in izvedbene uredbe Sveta na podlagi Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi skupnega predloga visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter Komisije.

¹⁶ Glej člen 25 in poglavje VII Ustanovne listine ZN.

41. Da bi osnutke pravnih instrumentov SZVP ter skupnih predlogov uredb Sveta, ki jih pripravita visoki predstavnik in Komisija, predstavili takoj po sprejetju resolucij Varnostnega sveta ZN, je pomembna hitra izmenjava informacij v zvezi s predlogi resolucij Varnostnega sveta. Takšen pristop bi moral Svetu omogočiti sprejetje pravnega instrumenta SZVP in uredbe brez nepotrebne odlašanja, po možnosti hkrati ali z minimalnim časovnim zamikom med obema instrumentoma.
42. Standardno zakonodajno besedilo bo prispevalo k hitrejšemu izvajanju omejevalnih ukrepov ZN. Ko EU izvaja omejevalne ukrepe ZN, je treba standardno besedilo in skupne opredelitve prilagoditi resoluciji VS ZN.
43. Da bi bile misije držav članic EU v New Yorku redno seznanjene z informacijami o vseh vprašanih glede izvajanja omejevalnih ukrepov ZN v EU, na usklajevalnih sestankih v New Yorku v skladu s členom 34 prejmejo povratne informacije. Spodbujati je treba redni dialog med misijami EU v Bruslju in New Yorku ter institucijami EU in ZN, vključno s skupnimi seminarji, da se okrepi poznavanje navedenih vprašanj. V zvezi s tem je pomembno, da se misijam EU v Bruslju pošilja poročila s sej o sankcijah, ki potekajo v New Yorku v okviru usklajevanja iz člena 34.
44. Glede na zavezujočo naravo resolucij Varnostnega sveta ZN so za učinkovito izvajanje ukrepov ZN potrebni takojšnji zakonodajni ukrepi. Posebna situacija nastane, ko Varnostni svet odloči, da bodo ukrepi prenehali veljati na določen dan. V takih razmerah uporaba poteka veljavnosti v pravnih aktih EU ni primerna, saj Varnostni svet običajno podaljša ukrep tik pred njegovim potekom. Navesti pa je treba, da bodo ukrepi po potrebi spremenjeni ali razveljavljeni v skladu z ugotovitvami Varnostnega sveta.

Prenehanje veljavnosti ali razveljavitev ukrepov

45. Če EU uporabi omejevalne ukrepe samo pri izvajanju resolucij Varnostnega sveta, ni primerno, da izvedbeni pravni instrumenti ostanejo v veljavi, če se je Varnostni svet odločil za odpravo ukrepov, zato bi bilo treba omejevalne ukrepe razveljaviti v čim krajšem možnem času.

Izjeme

46. Resolucije VS ZN iz poglavja VII se morajo v skladu z mednarodnim pravom obvezno izvajati. Če EU izvaja omejevalne ukrepe, ki so bili uvedeni z resolucijo Varnostnega sveta, je mogoče izvzvetja predvideti le, če so v skladu z resolucijo. V tej zvezi je pomemben odstavek 38, tudi glede izvzvetja zaradi človekoljubnih razlogov z namenom, da se zadovoljijo osnovne potrebe zadevnih oseb.

Poročanje

47. Če resolucije Varnostnega sveta ZN predpisujejo obveznost poročanja, bi se lahko ZN predložilo skupno poročilo EU o ukrepih, ki se izvajajo na ravni EU. V takih primerih bi se nacionalno in skupno poročanje dopolnjevala.

I. Pristojnosti

48. V pravnem instrumentu SZVP mora biti določeno, kateri omejevalni ukrepi so nujni za doseg ciljev in zagotavljanje podlage za ukrepe Evropske unije, da bi prekinili ali zmanjšali gospodarske ali finančne povezave z zadevno tretjo državo.

Unija lahko sprejme zakonodajne izvedbene ukrepe z uredbo na podlagi člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije. Če Unija nima pristojnosti, mora vsaka država članica sprejeti potrebno zakonodajo ali izvedbene ukrepe.

49. Pri razpravi o uvedbi omejevalnih ukrepov je treba za vsak posamezen primer oceniti pristojnosti Evropske unije in pri tem upoštevati pristojnosti, ki so jih Uniji podelile Pogodbe. V skladu s prakso Svet v instrumentu SZVP navede, da je „za izvajanje določenih ukrepov potrebno nadaljnje ukrepanje Unije“, da se visokemu predstavniku Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter Komisiji omogoči predložitev predloga uredbe za izvajanje ukrepov, ki spadajo v pristojnost Unije. Če je za zagotovitev, da se vsi ukrepi izvedejo pravočasno, potrebna natančna opredelitev, mora biti v pravnem instrumentu SZVP izrecno določeno, kako se bo vsak ukrep ali del ukrepa izvajal.
50. Če ima Evropska unija potrebne pristojnosti za sprejetje uredbe o izvajanju omejevalnih ukrepov, določi, da morajo države članice opredeliti pravila glede kazni za kršitve določb te uredbe in ukreniti vse potrebno, da bi zagotovili njihovo izvajanje.

J. Sodna pristojnost

51. Omejevalni ukrepi EU bi morali veljati le v primerih, ko obstajajo povezave z EU. Takšni primeri, ki so navedeni v odstavku 88 tega dokumenta, zajemajo ozemlje Evropske unije, letala ali plovila iz držav članic, državljanke držav članic, podjetja in druge subjekte, ki so ustanovljeni na podlagi zakonodaje držav članic, ali vse poslovanje, ki se v celoti ali deloma odvija v Evropski uniji.

52. EU ne sprejme zakonodajnih aktov z ekstrateritorialno uporabo, saj bi s tem kršila mednarodno pravo. EU je ekstrateritorialno uporabo zakonodaje tretje države, s katero bi bili uvedeni omejevalni ukrepi ter bi se urejale dejavnosti fizičnih in pravnih oseb v sodni pristojnosti držav članic Evropske unije, obsodila kot kršitev mednarodnega prava¹⁷.

K. Izpolnjevanje zavez

53. Države članice bi morale sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev, da se omejevalni ukrepi izpolnjujejo.

54. Subjekt, registriran na ozemlju države članice EU, ne sme med drugim uporabiti podjetja, ki ga nadzoruje, kot sredstvo za izogibanje prepovedi, tudi če to podjetje ni registrirano v EU, niti dati navodil v ta namen.

55. Za primerno velja, da subjekt, ki je registriran v EU, po potrebi obvesti podjetja, ki jih nadzoruje, o novih omejevalnih ukrepih EU, da bi se ti ukrepi v celoti upoštevali pri opredeljevanju poslovne politike.

¹⁷ Uredba (ES) št. 2271/96 in Skupni ukrep 96/668/SZVP z dne 22. novembra 1996 za varstvo pred učinki ekstrateritorialne uporabe zakonodaje, ki jo sprejme tretja država, in ukrepi, ki na njej temeljijo ali iz nje izhajajo (UL L 309, 29.11.1996, str. 1 in 7).

I. Lastništvo in nadzor

Lastništvo

55a. Pri oceni, ali je pravna oseba ali subjekt v lasti druge osebe ali subjekta, se upošteva merilo lastništva več kot 50 % lastniških pravic subjekta ali lastništva večinskega deleža v njem¹⁸. Če je to merilo izpolnjeno, se šteje, da je pravna oseba ali subjekt v lasti druge osebe ali subjekta.

Nadzor

55b. Pri oceni, ali je pravna oseba ali subjekt pod nadzorom druge osebe ali subjekta, bodisi samostojnim nadzorom ali nadzorom v dogovoru z drugim delničarjem ali drugo tretjo stranjo, se med drugim lahko upoštevajo naslednja merila¹⁹:

- (a) imeti pravico ali pristojnost za imenovanje ali odpoklic večine članov upravnega, vodstvenega ali nadzornega organa take pravne osebe ali subjekta;
- (b) imenovati, zgolj na podlagi uveljavljanja glasovalnih pravic, večino članov upravnih, vodstvenih, vodstvenih ali nadzornih organov pravne osebe ali subjekta, ki so svoje funkcije opravljali v preteklem finančnem letu in jih opravljajo tudi v tekočem finančnem letu;
- (c) nadzorovati, bodisi samostojno ali v dogovoru z drugimi delničarji ali člani pravne osebe ali subjekta, večino glasovalnih pravic delničarjev ali članov v tej pravni osebi ali subjektu;

¹⁸ Merilo iz opredelitve v Uredbi št. 2580/2001.

¹⁹ Merila iz opredelitve v Uredbi št. 2580/2001.

- (d) imeti pravico do izvajanja prevladujočega vpliva nad pravno osebo ali subjektom v skladu z dogovorom, sklenjenim s to pravno osebo ali subjektom, ali v skladu z določbo v statutu tega podjetja, kadar zakonodaja, ki ureja tako pravno osebo ali subjekt, to dopušča;
- (e) imeti pristojnost za izvajanje pravice do izvajanja prevladujočega vpliva iz točke (d) in ne biti lastnik te pravice²⁰;
- (f) imeti pravico uporabljati vsa premoženjska sredstva pravne osebe ali subjekta ali del teh sredstev;
- (g) voditi posle pravne osebe ali subjekta na enotni podlagi in objavljati konsolidirane zaključne račune;
- (h) skupaj in solidarno porazdeliti finančne obveznosti pravne osebe ali subjekta ali jamčiti zanje.

Če je katero od teh meril izpolnjeno, se šteje, da je pravna oseba ali subjekt pod nadzorom druge osebe ali subjekta, razen če ni mogoče dokazati nasprotno za vsak posamezni primer.

55c. Izpolnjevanje zgornjih meril za ugotavljanje lastništva ali nadzora se lahko izpodbija za vsak posamezni primer.

²⁰ Vključno v obliki navideznih družb.

II. Posredno dajanje sredstev ali gospodarskih virov na razpolago osebam in subjektom s seznama

55d. Če se v skladu z navedenimi merili ugotovi lastništvo ali nadzor, se dajanje sredstev ali gospodarskih virov na razpolago pravnim osebam ali subjektom, ki niso na seznamu in jih ima oseba ali subjekt s seznama v lasti ali pa jih nadzoruje, načeloma šteje za posredno dajanje sredstev ali gospodarskih virov na razpolago osebi ali subjektu s seznama, razen če je glede na posamezen primer z uporabo analize tveganja in ob upoštevanju vseh ustreznih okoliščin, vključno s spodaj navedenimi merili, mogoče upravičeno ugotoviti, da zadevna oseba ali subjekt s seznama ne bo uporabil zadevnih sredstev ali gospodarskih virov oziroma da mu ti ne bodo namenjeni.

Med drugim je treba upoštevati naslednja merila:

- (a) datum in naravo pogodbenih razmerij med zadevnimi subjekti (na primer prodajne ali nakupne pogodbe ali pogodbe o delitvi dobička);
- (b) pomen sektorja dejavnosti subjekta, ki ni na seznamu, za subjekt s seznama;
- (c) značilnosti sredstev ali gospodarskih virov, ki se dajo na razpolago, vključno z njihovo morebitno uporabo v praksi s strani subjekta s seznama in z možnostjo njihovega prenosa temu subjektu.
- (d)

Če oseba ali subjekt, ki ni na seznamu, uporablja gospodarski vir za ustvarjanje dobička, ki se morda delno distribuira delničarju s seznama, to samo po sebi ne šteje, kot da je bil uporabljen v korist osebe ali subjekta s seznama.

55e. Treba je opozoriti, da lahko posredno dajanje sredstev ali gospodarskih virov na razpolago osebam ali subjektom s seznama vključuje tudi dajanje teh sredstev ali virov na razpolago osebam ali subjektom, ki jih subjekti s seznama nimajo v lasti ali jih ne nadzorujejo.

III. Izvzetje od odgovornosti

55f. Našteti elementi ne vplivajo na klavzule o izvzetju od odgovornosti, ki so navedene v ustreznih pravnih aktih.

IV. Izmenjava informacij

55g. Ustrezne uredbe EU²¹ določajo, da so države članice v skladu s pravom EU zavezane izmenjavi ustreznih informacij, s katerimi razpolagajo; takšna izmenjava informacij prispeva k lažji izvedbi navedenih ocen. Kadar ima pristojni organ države članice informacije o tem, da je pravna oseba ali subjekt, ki ni na seznamu, v lasti ali pod nadzorom osebe ali subjekta s seznama, ali kakršne koli informacije, ki bi lahko vplivale na učinkovito izvrševanje prepovedi posrednega dajanja sredstev ali gospodarskih virov na razpolago, bi morala zadevna država članica v skladu z nacionalno zakonodajo izmenjati zadevne informacije z drugimi državami članicami in Komisijo.

55h. Brez poseganja v veljavna pravila o poročanju, zaupnosti in poklicni skrivnosti bi moral gospodarski subjekt, ki ve, da je pravna oseba ali subjekt, ki ni na seznamu, v lasti ali pod nadzorom osebe ali subjekta s seznama, o tem neposredno ali prek države članice obvestiti pristojni organ zadevne države članice in Komisijo.

V. Predlogi za uvrstitev na seznam

55i. Zadevne države članice po potrebi tudi predlagajo, da se na seznam uvrsti pravna oseba ali subjekt, za katerega je ugotovljeno, da je v lasti ali pod nadzorom osebe ali subjekta, ki je že na seznamu.

²¹ Na primer člena 40 in 44 Uredbe (EU) št. 267/2012 o omejevalnih ukrepih proti Iranu ter člena 29 in 30 Uredbe (EU) št. 36/2012 o omejevalnih ukrepih glede na razmere v Siriji.

L. Ozaveščanje in komuniciranje

56. Učinkovitost omejevalnih ukrepov EU se izboljša s sprejetjem podobnih ukrepov v tretjih državah. Zato je načeloma zaželeno, da se sankcije sprejmejo v okviru ZN. Če to ni mogoče, bi si morala EU prizadevati za čim širšo mogočo podporo s strani mednarodne skupnosti, da bi izvajali pritisk na zadevno državo.
57. EU bi si morala pri sprejemanju samostojnih sankcij prizadevati za ozaveščanje in aktivno sodelovanje ter po možnosti sprejetje podobnih ukrepov v zadevnih tretjih državah, da bi čim bolj zmanjšali nadomestitev učinkov in izboljšali učinkovitost omejevalnih ukrepov. Zlasti države kandidatke bi morali sistematično pozivati, naj se pridružijo ukrepom, ki jih uvede EU. Poleg tega bi morali v posvetovanja s ključnimi partnerji redno vključevati vprašanje enotne in dosledne razlage ter učinkovitega izvajanja sistemov sankcij ZN. Delegacije EU bi morale v celoti sodelovati v tem procesu.
58. EU in njene države članice bi morale dejavno in sistematično obveščati o sankcijah EU, da bi bile te prepoznavne in ne bi bile napačno razumljene, zlasti s strani lokalnega civilnega prebivalstva. S takšnim obveščanjem naj bi zagotovili tudi največji mogoči politični učinek ukrepov. O skupnih sporočilih bi morala razpravljati zadevna geografska delovna skupina, o pravnih, tehničnih in horizontalnih posledicah ukrepov pa naj bi se posvetovala z Delovno skupino RELEX.

III. Standardno besedilo za pravne instrumente

Standardno besedilo, ki je določeno v tem poglavju, bi bilo treba uporabiti za vse zadevne pravne instrumente v zvezi z omejevalnimi ukrepi EU, razen če je treba za pravilno izvajanje resolucije Varnostnega sveta ZN uporabiti drugačno besedilo.

Standardne določbe o izvzetjih bi bilo treba po potrebi prilagoditi.

A. Opredelitve pojmov

Za namene omejevalnih ukrepov EU se uporabijo naslednje opredelitve pojmov, ki bodo po potrebi dopolnjene.

59. Izraz „tehnična pomoč“ pomeni²²:

„vsakršno tehnično podporo pri popravilih, razvoju, izdelavi, sestavljanju, preskušanju, vzdrževanju ali drugih tehničnih storitvah in je lahko v obliki navodila, nasveta, usposabljanja, prenosa praktičnega ali strokovnega znanja ali svetovalnih storitev; tehnična pomoč vključuje ustne oblike pomoči“.

59a. Izraz „financiranje in finančna pomoč“ pomeni:

„vsakršno dejanje, s katerim ne glede na izbran poseben način zadevna oseba, subjekt ali organ pogojno ali brezpogojno izplača oziroma se zaveže izplačilu lastnih sredstev ali gospodarskih virov, med drugim tudi nepovratnih sredstev, posojil, garancij, jamstev, obveznic, akreditivov, dobaviteljskih kreditov, kreditov kupcu, uvoznih ali izvoznih predplačil in vseh vrst zavarovanj in pozavarovanj, tudi zavarovanj izvoznih kreditov. Plačilo in pogoji plačila dogovorjene cene za blago ali storitev, ki so v skladu z običajno poslovno prakso, niso financiranje ali finančna pomoč.“

²² Skupni ukrep 2000/401/SZVP (UL L 159, 30.6.2000, str. 216).

60. V preteklih letih je bila na podlagi naslednjih opredelitev pojmov odrejena zamrznitev sredstev določenih oseb in subjektov, uvrščenih na ustrezne sezname, oziroma prepoved dostopa do sredstev za zadevne osebe in subjekte:

„sredstva“ pomenijo vse vrste finančnih sredstev in koristi, med drugim:

- (a) gotovino, čeke, denarne terjatve, menice, denarna nakazila in druge plačilne instrumente;*
- (b) vloge v finančnih institucijah ali drugih organih, stanja na računih, dolgove in zadolžnice;*
- (c) vrednostne papirje in dolžniške instrumente, s katerimi se trguje javno ali zasebno, vključno z delnicami in deleži, vrednostnimi papirji – certifikati, obveznicami, zadolžnicami, garancijami, hipotekarnimi obveznicami in izvedenimi finančnimi instrumenti;*
- (d) obresti, dividende ali druge dohodke iz donosov ali povečanj v zvezi s takimi sredstvi;*
- (e) kredit, pravico do pobota, garancije, garancije za dobro izvedbo ali druge finančne obveznosti;*
- (f) kreditna pisma, konosamente, kupoprodajne listine;*
- (g) dokumente o izkazanem interesu po sredstvih ali finančnih virih;*

„zamrznitev sredstev“ pomeni preprečevanje vsakršnega pretoka, prenašanja, spreminjanja, uporabe ali kakršnega koli ravnanja s sredstvi, ki bi imeli za posledico spremembo njihovega obsega, zneska, lokacije, lastništva, narave, namembnosti ali druge spremembe, ki bi omogočile uporabo teh sredstev, vključno s portfeljskim upravljanjem.

61. Svet v zvezi z zamrznitvijo gospodarskih virov uporablja naslednje opredelitve, ki se lahko po potrebi še naprej uporabljajo v pravnih instrumentih EU:

„gospodarski viri“ pomenijo vse vrste sredstev, materialnih ali nematerialnih, premičninskih ali nepremičninskih, ki niso sredstva, vendar jih je mogoče uporabiti za pridobivanje sredstev, blaga ali storitev.

„zamrznitev gospodarskih virov“ pomeni preprečitev njihove uporabe za pridobivanje sredstev, blaga ali storitev na kakršen koli način, skupaj, vendar ne izključno, s prodajo, najemom ali jemanjem hipoteke nanje.

62. Izraz „blago z dvojno rabo“ pomeni:

„izdelke, vključno s programsko opremo in tehnologijo, ki se lahko uporabljajo v civilne in tudi v vojaške namene, vključuje pa tudi vse blago, ki se lahko uporabi tako za neeksplozivno uporabo kot tudi za kakršno koli uporabo pri izdelavi jedrskega orožja ali drugih eksplozivnih jedrskih naprav“²³.

B. Embargo na orožje

Oprema, ki spada pod embargo

63. EU potrebuje enotno ureditev za uvedbo embarga na orožje. Skupno stališče

2008/944/SZVP²⁴, ki je bilo sprejeto 8. decembra 2008, opredeljuje merila, ki jih države članice uporabijo za politiko nadzora izvoza v zvezi z orožjem. V ta namen je bil leta 2000 dogovorjen skupni seznam vojaške opreme²⁵. Če ni drugače določeno, je treba embarge na orožje razlagati tako, da se navezujejo na najmanj vso opremo in tehnologijo na Skupnem seznamu vojaške opreme EU.

64. Skupni seznam vojaške opreme ne vključuje predmetov, ki se lahko uporabijo v civilne in vojaške namene. Izvoz takih predmetov z dvojno rabo se preverja v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 428/2009²⁶. Ta uredba predvideva, da države članice pri odločanju, ali bodo odobrile izvozno dovoljenje, med drugim upoštevajo svoje obveznosti v okviru sankcij, ki so naložene na podlagi pravnega instrumenta Sveta ali odločitve OVSE ali na podlagi zavezujoče resolucije Varnostnega Sveta Združenih narodov.

²³ Člen 2(1) Uredbe Sveta (ES) št. 428/2009 z dne 5. maja 2009 (UL L 134, 29.5.2009, str. 1).

²⁴ UL L 335, 13.12.2008, str. 99.

²⁵ Seznam, priložen izjavi Sveta z dne 13. junija 2000 in objavljen ob sprejetju skupnega seznama vojaške opreme v okviru Kodeksa ravnanja Evropske unije pri izvozu orožja, UL C 191, 8.7.2000. Posodobljena različica seznama, ki jo je Svet sprejel 27. 2. 2012, je bila objavljena v UL C 85, 22.3.2012, str. 1.

²⁶ UL L 134, 29.5.2009, str. 1.

Zaradi svoje narave (dvojna raba) se lahko vrsta naštetih predmetov uporablja povsem zakonito, npr. kriptografski izdelki, uporabljeni v bančništvu, oprema, ki se jo lahko uporabi v bolnišnicah, tovarnah, na univerzah, naftnih poljih na morju. Dokončna prepoved bi lahko tako imela posledice, ki bi presegle prvotni cilj in bi bile povsem neprimerne. V večini primerov je prepoved izvoza blaga z dvojno rabo – vključno s tistim blagom, ki bi se uporabilo v civilne namene – nesorazmerna, če se ne uporabi z omejitvami, in pušča prostor za ustrezne izjeme (dokaz zakonitega namena).

Če se embargo na tako blago kljub temu šteje kot ustrezen, se mora pravni instrument sklicevati na skupni seznam blaga z dvojno rabo, ki je priložen Uredbi (ES) št. 428/2009.

65. Standardno besedilo za določbo o uvedbi embarga na orožje bi se lahko glasilo:

„Prodaja, dobava, prenos ali izvoz orožja in sorodnega materiala vseh vrst, vključno z orožjem in strelivom, vojaškimi vozili in opremo, paravojaško opremo in rezervnimi deli za navedeno, v (državo) s strani državljanov držav članic ali z ozemelj držav članic ali z uporabo plovil ali letal pod njihovo zastavo, se prepove ne glede na to, ali ima navedeno izvor na omenjenih ozemljih ali ne.“

Tehnična pomoč in druge storitve v zvezi z vojaškimi dejavnostmi

66. Ob uvedbi avtonomnega embarga EU na orožje, ki vključuje orožje in strelivo, vojaška vozila in opremo, paravojaško opremo in ustrezne rezervne dele, bi bilo treba običajno prepovedati tudi zagotavljanje tehnične pomoči v zvezi s tem. Poleg tega bi lahko prepoved financiranja ali zagotavljanja finančne pomoči za izvoz orožja okrepila embargo na orožje.

67. Besedilo standardnega člena bi se lahko glasilo:

Sklep Sveta +

„Prepovedano je naslednje:

- (a) zagotavljati tehnično pomoč, posredniške storitve²⁷ in druge storitve, povezane z vojaškimi aktivnostmi in pošiljanjem, izdelavo, vzdrževanjem in uporabo orožja in sorodnega materiala vseh vrst, vključno z orožjem in strelivom, vojaškimi vozili in opremo, paravojaško opremo in rezervnimi deli za navedeno, neposredno ali posredno vsem fizičnim in pravnim osebam, subjektom ali organom v ali za uporabo v (državi);
- (b) neposredno ali posredno zagotavljati financiranje ali finančno pomoč v zvezi z vojaškimi dejavnostmi, vključno zlasti s subvencijami, posojili in zavarovanjem kreditnih izvoznih poslov ter zavarovanjem in pozavarovanjem za katero koli prodajo, dobavo, prenos ali izvoz orožja in drugega vojaškega materiala ali za kakršno koli zagotavljanje pripadajoče tehnične pomoči, posredniških in drugih storitev vsem osebam, subjektom ali organom v (državi) ali za uporabo v tej državi;
- (c) zavestno in namerno sodelovati v dejavnostih, katerih cilj ali učinek je preprečevanje prepovedi iz točk (a) in (b).“

Izjeme

68. Primerno je lahko dovoliti izjeme prepovedi izvoza orožja in sorodne opreme v človekoljubne namene, saj lahko določene vrste kontrolirane opreme na pokonfliktnih področjih pomembno prispevajo k varnosti civilnega prebivalstva in ekonomski obnovi. Te izjeme bi morale biti običajno omejene na nesmrtonosno vojaško opremo in izvoze zaščitnih oblačil za osebno uporabo. Po potrebi lahko vključujejo opremo za odstranjevanje min in material za izgradnjo institucij.

²⁷ Skupno stališča Sveta 2003/468/SZVP z dne 23. junija 2003 o nadzoru posredovanja orožja (UL L 156, 25.6.2003, str. 79).

69. Zaželeno je, da se izjeme o izvozu nesmrtonosne vojaške opreme, kot vse ostale izjeme, obravnavajo za vsak primer posebej, pri čemer se v celoti upoštevajo merila, določena v Kodeksu ravnanja ter drugih besedilih in pravnih aktih EU. Države članice zahtevajo ustrezne zaščitne ukrepe proti zlorabi takšnega izvoza in po potrebi predvidijo določbe v zvezi z vrnitvijo opreme.
70. Standardno besedilo za določbo o izjemah glede prepovedi izvoza orožja in sorodne opreme bi se lahko glasilo:

„1. Člen ... se ne uporablja za:

- a) prodajo, dobavo, prenos ali izvoz nesmrtonosne vojaške opreme, namenjene zgolj za humanitarno ali zaščitno uporabo ali za programe ZN in EU za vzpostavljanje institucij ali za operacije EU in ZN za krizno upravljanje;*
- b) prodajo, dobavo, prenos ali izvoz opreme za odstranjevanje min in materiala, ki se uporablja pri operacijah odstranjevanja min;*
- c) financiranje in finančno pomoč v zvezi s to opremo ali takimi programi in operacijami;*
- d) tehnično pomoč v zvezi s to opremo ali takimi programi in operacijami;*

pod pogojem, da je bil tak izvoz vnaprej odobren s strani (pristojnega organa).“

71. V primerih, ko bi program ZN ali EU za izgradnjo institucij ali operacija EU ali ZN za krizno upravljanje prav tako zahteval(a) izvoz smrtonosne opreme, bi morala biti zgornja določba v alineji a) dopolnjena z „in materiala, namenjenega za...“

Po potrebi se lahko programi za izgradnjo institucij in operacije za krizno upravljanje, ki jih izvajajo regionalne in podregionalne organizacije, dodajo izjemi v alineji a).

V primeru programa ZN za izgradnjo institucij je za prodajo, dobavo, prenos ali izvoz takega materiala lahko potrebna odobritev ustreznega odbora ZN za sankcije.

72. Standardno besedilo za določbo o zaščitnih oblačilih bi se lahko glasilo:

„Člen ... se ne uporablja za zaščitna oblačila, vključno z zaščitnimi jopiči in vojaškimi čeladami, ki jih zgolj za osebno uporabo v (državo) začasno izvozi osebje Združenih narodov, osebje EU ali njenih držav članic, predstavniki medijev, humanitarni in razvojni delavci ter povezano osebje.“

- C. Omejitve za opremo, ki se uporablja za notranjo represijo, in uvoz ali izvoz nekaterega drugega blaga

73. Če je podlaga za uvedbo omejevalnih ukrepov politika notranje represije, je prepoved izvoza določene opreme in prepoved opravljanja z njim povezanih storitev, kot sta vzdrževanje in popravilo, primerna. Pravni instrumenti EU se lahko pri odločanju o embargu na izvoz blaga, ki bi se lahko uporabilo za notranjo represijo, sklicujejo na dogovorjen seznam ali tega uporabijo. Priložen je seznam, na katerem – če Svet tako odloči – je določeno področje uporabe določenih omejitev za izvoz opreme, ki bi se lahko uporabila za notranjo represijo²⁸.

²⁸ Seznam izpostavlja predmete, ki bi se lahko uporabili za notranjo represijo in so zelo podobne predmetom, vključenim na skupni seznam vojaške opreme EU; ne vključuje predmetov, navedenih v skupnem seznamu vojaške opreme EU; ne vključuje predmetov iz Uredbe (ES) št. 1236/2005 („Uredba proti mučenju“). Zaradi težav pri določitvi ustrezne ločnice med kontrolirano opremo in opremo, značilno za potrošniške dejavnosti in dejavnosti v prostem času, seznam ne vključuje blaga, ki bi bilo lahko namenjeno za standardne potrošniške dejavnosti ali dejavnosti v prostem času.

74. Standardno besedilo za omejitve za opremo, ki se uporablja za notranjo represijo, bi se lahko glasilo:

„Prepovedano je:

- (a) neposredno ali posredno prodajati, dobavljati, prenašati ali izvažati opremo iz Priloge I, ki lahko služi za notranjo represijo, ne glede na to, ali izvira iz Unije ali ne, vsem fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom v [ime države] ali za uporabo v tej državi;*
- (b) neposredno ali posredno zagotavljati tehnično pomoč v zvezi z opremo iz točke (a) vsem fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom v [ime države] ali za uporabo v tej državi;*
- (c) neposredno ali posredno financirati ali zagotavljati finančno pomoč v zvezi z opremo iz točke (a) vsem fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom v [ime države] ali za uporabo v tej državi;*
- (d) zavestno in namerno sodelovati v dejavnostih, katerih cilj ali učinek je preprečevanje prepovedi iz točk (a), (b) ali (c).*

75. Morda bi bilo primerno tudi uvesti omejevalne ukrepe za preprečevanje zlorabe opreme, tehnologije ali programske opreme za spremljanje ali prestrežanje interneta ali drugih oblik komunikacij.

76. V okviru EU so bili pripravljene še drugi sezname, kot je seznam nafte in naftnih proizvodov²⁹. Prihodnji sezname, ki določajo področje uporabe določenih režimov za nadzor izvoza in uvoza, se lahko uporabijo kot referenčni dokumenti za določene prepovedi izvoza ali uvoza, če se zdi za doseg ciljev SZVP nujno prepovedati vso trgovino v zadevni nadzorovani kategoriji v zvezi z določeno državo. Sezname blaga, za katerega velja posebna prepoved izvoza/uvoza, se lahko po potrebi opišejo ob upoštevanju opisov iz Uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87. Če to ni mogoče in če je ustrezno, se blago opiše, tako da se omogoči povezava z opisi iz uredbe Sveta (EGS) št. 2658/87.
77. Izvzeta iz takšnih ukrepov bi morala po potrebi dovoljevati človekoljubno dejavnost in v celoti upoštevati cilje omejevalnih ukrepov.

D. Omejitve vstopa (prepoved vizuma ali potovanja)

78. Več pravnih aktov SZVP predvideva prepoved vstopa za določene državljane tretjih držav, ki so uvrščeni na seznam v prilogi k pravnemu instrumentu.
79. V Uredbi (ES) št. 539/2001 je naveden seznam tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve³⁰. Državljanom tretjih držav, za katere v skladu s sklepi na področju SZVP velja prepoved potovanja in za vstop v EU potrebujejo vizum, se ta ne izda, če zanj zaprosijo. Če pridejo na zunanjo mejo, se jim v vsakem primeru zavrne vstop. Če vizumska obveznost ne obstaja ali je bil izdan vizum za dolgoročno bivanje ali dovoljenje za bivanje, lahko omejitve pri vstopu zahtevajo nacionalno ukrepanje³¹.

²⁹ Glej Prilogo I k Uredbi (ES) št. 1705/1998 (UL L 215, 1.8.1998, str. 1).

³⁰ UL L 81, 21.3.2001, str. 1. Seznam je bil večkrat dopolnjen.

³¹ Trenutno potekajo razprave o pripravi elektronskega zbirnega seznama oseb s prepovedjo potovanja v EU.

80. Standardno besedilo za člen o vizumih/prepovedi potovanja in izjemah bi se lahko glasilo:

1. *„Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da osebam, navedenim v prilogi (navedba meril/kategorij, če niso že določene v besedilu), preprečijo vstop na svoje ozemlje ali prehod preko svojega ozemlja;*
2. *odstavek 1 nobene države članice ne zavezuje k temu, da bi lastnim državljanom odklonila vstop na svoje ozemlje.*
3. *Odstavek 1 ne zadeva primerov, v katerih posamezno državo članico zavezuje mednarodnopravna obveznost, in sicer:*
 - (i) kot državo gostiteljico mednarodne medvladne organizacije;*
 - (ii) kot državo gostiteljico mednarodne konference, sklicane s strani ali pod pokroviteljstvom Združenih narodov; ali*
 - (iii) v skladu z večstranskim sporazumom o dodeljenih privilegijih in imunitetah; ali*
 - (iv) v okviru Lateranske pogodbe, ki sta jo leta 1929 sklenila Sveti sedež (Vatikanska mestna država) in Italija.*
4. *Za odstavek 3 se šteje, da se uporablja tudi, kadar je država članica gostiteljica Organizacije za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE).*
5. *Svet je ustrezno obveščen o vseh primerih, v katerih posamezna država članica odobri izjemo v skladu z odstavkoma 3 ali 4.*
6. *Države članice lahko odobrijo izjeme od ukrepov, uvedenih z odstavkom 1, kadar je potovanje upravičeno z nujno humanitarno potrebo ali zaradi udeležbe na medvladnih sestankih ali sestankih, ki jih spodbuja ali gosti Evropska unija ali jih gosti država članica, ki predseduje OVSE, kjer se odvija politični dialog, ki neposredno spodbuja politične cilje omejevalnih ukrepov, vključno z demokracijo, človekovimi pravicami in načeli pravne države v (državi).*

7. *Država članica, ki želi odobriti izvzetje iz odstavka 6, o tem pisno obvesti Svet. Izvzetje se šteje za odobreno, če eden ali več članov Sveta ne pošlje pisnega ugovora v dveh delovnih dneh po prejemu uradnega obvestila o predlaganem izvzetju. Če eden ali več članov Sveta vloži ugovor, lahko Svet s kvalificirano večino odloči, da bo predlagano izvzetje odobril.*
8. *V primerih, ko država članica ob upoštevanju odstavkov 3, 4, 6 in 7 osebam, navedenim v prilogi, odobri vstop na svoje ozemlje ali prehod preko svojega ozemlja, je odobritev omejena na namen, za katerega je bila podeljena, in na zadevne osebe.*“
81. Če države članice ob upoštevanju odstavkov 3, 4, 6 in 7 zgornjega standardnega člena osebi, kateri so se zamrznila sredstva in se je hkrati prepovedalo potovanje, odobrijo obisk, države članice niso zavezane zaseči sredstva, ki jih ima ta oseba pri sebi ali jih bo razumljivo potrebovala za namen obiska, ki je bil odobren.

E. Finančne omejitve

82. Standardno besedilo za zamrznitev sredstev s pravnim besedilom na podlagi člena 215 Pogodbe o delovanju Evropske unije bi se lahko glasilo:

- „1. *Vsa sredstva in gospodarski viri, ki pripadajo, so v lasti, s katerimi razpolagajo ali jih nadzorujejo [posamezni člani vlade (države) in] [z njimi povezane]³² fizične in pravne osebe, subjekti ali organi, navedeni v Prilogi X, se zamrznejo.*
2. *Prepovedano je neposredno ali posredno dajati fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom, navedenim v Prilogi X, na voljo ali v njihovo korist kakršna koli sredstva ali gospodarske vire³³.*“

³² Besedilo v oglatih oklepajih lahko v nekaterih primerih ne velja (npr. v primeru ukrepov proti teroristom).

³³ Omeniti je treba, da predložitvev in posredovanje potrebnih dokumentov banki, uvrščeni na seznam, za namene njihovega končnega prenosa osebi, subjektu ali organu, ki ni na seznamu, da bi se sprožila dovoljena plačila, ne pomeni dajanja sredstev na razpolago.

83. Standardno besedilo za člen o izvzetju iz zamrznitve sredstev in prepovedi razpolaganja s sredstvi ali gospodarskimi viri bi se lahko glasilo³⁴:

„1. Z odstopanjem od člena (zamrznitev sredstev in gospodarskih virov naštetih oseb in subjektov) lahko pristojni organi držav članic, navedeni na spletnih straneh iz Priloge Y, odobrijo sprostitev nekaterih zamrznjenih sredstev ali gospodarskih virov ali dajanje na razpolago nekaterih sredstev ali gospodarskih virov pod pogoji, ki se jim zdijo primerni, potem ko so ugotovili, da so zadevna sredstva ali gospodarski viri:

- (a) potrebni za osnovne potrebe fizičnih ali pravnih oseb, subjektov ali organov, navedenih v Prilogi X, in vzdrževanih družinskih članov teh fizičnih oseb, vključno s plačili za živila, najemnine ali hipoteke, zdravila in zdravljenje, davke, zavarovalne premije in pristojbine za storitve javnih gospodarskih služb;*
- (b) namenjeni izključno za plačilo razumnih strokovnih honorarjev in povračilo nastalih izdatkov, povezanih z zagotavljanjem pravnih storitev;*
- (c) namenjeni izključno za plačilo pristojbin ali stroškov storitev za redno hranjenje ali vzdrževanje zamrznjenih sredstev ali gospodarskih virov;*
- (d) potrebni za kritje izrednih izdatkov, če zadevni pristojni organ vsaj dva tedna pred odobritvijo pristojnim organom drugih držav članic in Komisiji uradno sporoči razloge, na podlagi katerih meni, da je treba izdati posamezno odobritev;*

³⁴ V primerih izvajanja zavezujočih resolucij VS ZN (glej odstavek 44) bi bilo morda treba besedilo prilagoditi.

- (e) *nakazani na račun ali z računa diplomatskega ali konzularnega predstavništva ali mednarodne organizacije, ki ima imuniteto v skladu z mednarodnim pravom, če so takšna plačila namenjena za uradne naloge diplomatskega ali konzularnega predstavništva ali mednarodne organizacije*³⁵;
- (f) *nujni za zagotovitev varnosti ljudi ali varstva okolja.*“

Države članice obvestijo druge države članice in Komisijo o vseh odobritvah, izdanih na podlagi tega člena.

2. Člen ... (prepoved razpolaganja s sredstvi in gospodarskimi viri naštetih oseb in subjektov) se ne uporablja za pripisovanje na zamrznjene račune:
- (a) *obresti ali drugih dohodkov na te račune; ali*
 - (b) *zapadlih plačil za pogodbe, dogovore ali obveznosti, ki so bile sklenjene ali so nastale pred datumom, ko so ti računi postali predmet določb tega sklepa/te uredbe, ali*
 - (c) *zapadlih plačil v skladu s sodnimi, upravnimi ali arbitražnimi odločbami, izdanimi v državi članici EU ali izvršljivimi v zadevni državi članici, in*

pod pogojem, da so vse take obresti, drugi dohodki in plačila še naprej predmet člena ... (zamrznitev sredstev in gospodarskih virov oseb in subjektov, uvrščenih na seznam).“

³⁵ Če bi omejevalni ukrepi lahko vplivali na diplomatska predstavništva in člane njihovega osebja, ki imajo privilegije in imuniteto (zlasti v primerih, če imajo račune v bankah, uvrščenih na seznam), je treba sprejeti potrebne ukrepe za zagotovitev, da zaradi tega ta predstavništva in člani njihovega osebja ne bodo ovirani pri opravljanju svojih uradnih dolžnosti v skladu s členom 25 Dunajske konvencije o diplomatskih odnosih iz leta 1961.

84. Standardno besedilo člena o kreditiranju zamrznjenih računov bi se lahko glasilo:

Ured

„Člen ... (prepoved razpolaganja s sredstvi in gospodarskimi viri fizičnim in pravnim osebam, subjektom ali organom, uvrščenim na seznam) finančnim ali kreditnim institucijam, ki prejemaajo sredstva, ki jih tretje stranke prenesejo na račune na seznamu osebe, subjekta ali organa, uvrščene(ga) na seznam, ne preprečuje kreditiranja zamrznjenih računov, pod pogojem, da se tudi vsak priliv na te račune zamrzne. Finančna ali kreditna institucija o takih transakcijah nemudoma obvesti pristojne organe.“

85. Standardno besedilo za poseben člen, ki vsebuje izvzetje iz zamrznitve sredstev in prepovedi razpolaganja s sredstvi ali gospodarskimi viri, če so ta sredstva ali gospodarski viri predmet sodne, upravne ali arbitražne odločbe, bi se lahko glasilo:

„Z odstopanjem od člena ... (zamrznitev sredstev in gospodarskih virov naštetih fizičnih ali pravnih oseb, subjektov ali organov) lahko pristojni organi držav članic, naštetih v Prilogi Y, dovolijo sprostitev nekaterih zamrznjenih sredstev ali gospodarskih virov, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

(a) sredstva ali gospodarski viri so predmet arbitražne odločbe, izdane pred datumom, ko je bil(a) fizična ali pravna oseba, subjekt ali organ, naveden(a) v členu ... (zamrznitev sredstev in gospodarskih virov ter prepoved razpolaganja s sredstvi ali gospodarskimi viri naštetim fizičnim ali pravnim osebam, subjektom ali organom) uvrščen(a) na seznam iz Priloge X, ali sodne ali upravne odločbe, izdane v EU, ali sodne odločbe, izvršljive v zadevni državi članici, pred navedenim datumom ali po njem;

(b) sredstva ali gospodarski viri se bodo uporabljali izključno za poravnavo terjatev, ki so zavarovane s takšno odločbo, ali priznane kot veljavne v takšni odločbi, v mejah, določenih z veljavno zakonodajo in predpisi, ki urejajo pravice oseb s takimi terjatvami;

(c) odločba ni v korist oseb, subjektov ali organov, naštetih v Prilogi X;

(d) priznanje odločbe ni v nasprotju z javnim redom zadevne države članice.

Pristojni organ obvesti pristojne organe drugih držav članic in Komisijo o vseh odobritvah, izdanih na podlagi tega člena.“

86. Standardno besedilo posebnega člena, ki vključuje izjemo za predhodne pogodbe, bi se lahko glasilo:

Z odstopanjem od člena ... (zamrznitev sredstev in gospodarskih virov naštetih oseb, subjektov in organov) in če mora oseba, subjekt ali organ iz Priloge X poravnati plačilo na podlagi pogodbe ali sporazuma, ki jo(ga) je sklenil(a) zadevna(i) oseba, subjekt ali organ, ali na podlagi obveznosti, ki so nastale za to(a) osebo, subjekt ali organ, pred dnevom uvrstitve te(ga) osebe, subjekta ali organa na seznam, lahko pristojni organi držav članic, navedeni na spletnih straneh iz Priloge Y, pod pogoji, ki se jim zdijo primerni, dovolijo sprostitev nekaterih zamrznjenih sredstev ali gospodarskih virov, če je zadevni pristojni organ ugotovil, da:

(i) se bodo sredstva ali gospodarski viri uporabila(i) za poravnavo plačil osebe, subjekta ali organa iz Priloge X;

(ii) plačilo ne pomeni kršitve člena ... (prepoved razpolaganja s sredstvi ali gospodarskimi viri naštetim fizičnim in pravnim osebam, subjektom in organom);

Možnost 1 – Zadevna država članica najmanj [x tednov] pred izdajo posameznega dovoljenja obvesti druge države članice in Komisijo o svoji odločitvi in nameri za izdajo dovoljenja.“

Možnost 2 – Zadevna država članica v [x tednih] obvesti druge države članice in Komisijo o svoji odločitvi in vsakem odobrenem dovoljenju.“

Možnost 3 – Zadevna država članica druge države članice in Komisijo o svojih odločitvah ter o številu in vrsti odobrenih dovoljenj obvešča v [x-mesečnih časovnih razmikih].

87. Morebitno besedilo humanitarnih izjem (izvzetje in odstopanje) bi se lahko glasilo:

A) vključitev humanitarne klavzule na podlagi RVSZN 2664 (2022)³⁶:

„1. Člen xx(1) in (2) se ne uporablja za zagotavljanje, obdelavo ali izplačevanje sredstev, drugega finančnega premoženja ali gospodarskih virov [ali dobavo blaga in storitev]³⁷, potrebnih za pravočasno zagotovitev humanitarne pomoči ali v pomoč drugim dejavnostim, ki podpirajo osnovne človeške potrebe, kadar tako humanitarno pomoč in druge dejavnosti izvajajo:

(a) Združeni narodi (ZN), vključno z njihovimi programi, skladi ter drugimi subjekti in organi, pa tudi njihove specializirane agencije in povezane organizacije;

(b) mednarodne organizacije;

(c) humanitarne organizacije, ki imajo status opazovalk v Generalni skupščini ZN, in njihovi člani;

(d) dvostransko ali večstransko financirane nevladne organizacije, ki sodelujejo v načrtih ZN za humanitarni odziv, načrtih ZN za pomoč beguncem, drugih pozivih ZN ali humanitarnih grozdih, ki jih usklajuje Urad ZN za usklajevanje humanitarnih aktivnosti (OCHA);

³⁶ Da bi okrepili skladnost med režimi omejevalnih ukrepov Unije ter med njimi in režimi omejevalnih ukrepov, ki jih sprejme VSZN ali njegovi odbori za sankcije.

³⁷ Besedilo v oklepajih se pri prenosu besedila iz RVSZN 2664 uporablja za sklep Sveta.

(e) organizacije in agencije, ki jim je Unija podelila potrdilo o humanitarnem partnerstvu ali ki jih je potrdila ali priznala država članica v skladu z nacionalnimi postopki;

(f) specializirane agencije držav članic ali

(g) zaposleni, prejemniki nepovratnih sredstev, hčerinske družbe ali izvajalski partnerji subjektov iz točk (a) do (f), kadar in kolikor delujejo v teh vlogah.

2. V primerih, ki jih ne zajema odstavek 1, lahko z odstopanjem od prepovedi iz člena xx(1) in (2) pristojni organi države članice dovolijo sprostitev določenih zamrznjenih sredstev ali gospodarskih virov ali dajanje na razpolago določenih sredstev ali gospodarskih virov pod pogoji, ki jih štejejo za primerne, potem ko ugotovijo, da je zagotavljanje takih sredstev ali gospodarskih virov potrebno za pravočasno zagotovitev humanitarne pomoči ali za podporo drugim dejavnostim, ki podpirajo osnovne človeške potrebe.

3. Če zadevni pristojni organ v petih delovnih dneh od prejema prošnje za odobritev iz odstavka 2 ne sprejme negativne odločitve, ne zahteva informacij ali ne izda obvestila o dodatnem času, se odobritev šteje za izdano.

4. Zadevna država članica obvesti druge države članice in Komisijo o vseh odobritvah, izdanih na podlagi odstavkov 2 in 3, v roku štirih tednov po taki odobritvi.“

B) sprejetje prilagojene rešitve, vključno z izvzetjem, odstopanjem ali kombinacijo obojega. V tem primeru bi bilo priporočljivo podrobneje preučiti seznam akterjev, za katere veljajo humanitarne klavzule.

Poleg humanitarnih določb bi se lahko besedilo klavzule o pregledu v zvezi s humanitarnimi določbami glasilo³⁸:

„Izjeme iz člena [XXX] v zvezi s členom [XXX] se pregledujejo v rednih časovnih presledkih in vsaj vsakih dvanajst mesecev ali na nujno zahtevo katere koli države članice, visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ali Komisije zaradi bistvene spremembe okoliščin.“

F. Določba o izvzetju od odgovornosti

Standardno besedilo člena, ki vključuje določbo o izvzetju od odgovornosti, bi se lahko glasilo:

- 1. Zamrznitev sredstev in gospodarskih virov ali odklonitev dajanja sredstev ali gospodarskih virov na razpolago, izvedena v dobri veri, da je tako dejanje v skladu s to uredbo, ne povzroči nikakršne odgovornosti fizične ali pravne osebe, subjekta ali organa, ki jo uveljavlja, ali njegovih direktorjev ali uslužbencev, razen če se dokaže, da je bila zamrznitev ali zadržanje sredstev in gospodarskih virov posledica malomarnosti.*
- 2. Ukrepi fizičnih ali pravnih oseb, subjektov ali organov ne povzročijo nikakršne odgovornosti fizične ali pravne osebe, subjekta ali organa, če ti niso vedeli ali niso mogli utemeljeno domnevati, da bi njihovi ukrepi lahko pomenili kršitev ukrepov iz te uredbe.*

³⁸ To velja za sklepe Sveta.

G. Določba o odsotnosti terjatev

Morebitno besedilo posebnega člena, ki bi vključeval določbo o odsotnosti terjatev in bi ga po potrebi lahko prilagodili, bi se lahko glasilo:

„1. V zvezi s pogodbami ali drugimi posli, katerih izvedba je bila posredno ali neposredno, v celoti ali deloma ovirana zaradi ukrepov, uvedenih v skladu s to uredbo, se ne ugotovi nobenemu zahtevku, vključno z zahtevki za nadomestilo škode ali podobnimi zahtevki te vrste, kot je odškodninski zahtevak ali zahtevak za uveljavljanje garancije, zlasti zahtevak za podaljšanje dospelosti obveznice, garancije ali jamstva, predvsem finančne garancije ali finančnega jamstva v kakršni koli obliki, ki ga zahtevajo:

(a) osebe, subjekti ali organi s seznamov iz prilog X ali Y ali Z;

(b) katera koli druga xxx oseba, subjekt ali organ, vključno z xxx;

(c) katera koli druga oseba ali subjekt, ki deluje prek take osebe ali subjekta ali v njeno oziroma njegovo korist;

organi iz točk (a) ali (b).

2. V vseh postopkih za uveljavitev zahtevka nosi dokazno breme, da izpolnitev zahtevka ni prepovedana z odstavkom 1, oseba, ki uveljavlja zahtevak.

3. Ta člen ne posega v pravico oseb, subjektov in organov iz odstavka 1 do sodne presoje zakonitosti neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti v skladu s to uredbo.“

H. Sodna pristojnost

88. Standardna klavzula, ki določa, v kolikšnem obsegu veljajo omejevalni ukrepi v primerih, ko obstajajo povezave z EU in drugimi člani mednarodne skupnosti, bi se lahko glasila:

Ured a uredba se uporablja:

- (a) na ozemlju Unije, vključno z njenim zračnim prostorom;
- (b) na krovih vseh letal in vseh plovil, ki so v pristojnosti države članice;
- (c) za katero koli osebo na ozemlju ali zunaj ozemlja Unije, ki ima državljanstvo države članice;
- (d) za vse pravne osebe, subjekte ali organe, na ozemlju Unije ali zunaj njega, ki so registrirani ali ustanovljeni po zakonodaji ene od držav članic;
- (e) za vsako pravno osebo, subjekt ali organ glede katerega koli posla, v celoti ali delno opravljenega znotraj Unije. “

I. Kršitve

89. Uredbe, ki uvajajo omejevalne ukrepe, vključujejo določbe glede kazni, ki jih je treba izvršiti v primeru kršitve. Standardno besedilo za zadevne predpise bi se lahko glasilo:

Uredb

- „1. Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve določb te uredbe, in sprejmejo vse ukrepe, potrebne za zagotovitev njihovega izvajanja. Predvidene kazni morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.

2. *Države članice o teh pravilih po začetku veljavnosti uredbe nemudoma uradno obvestijo Komisijo in jo obveščajo tudi o vseh poznejših spremembah.*“

90. Omejevalne ukrepe je treba začeti izvajati čim prej. V ta namen si morajo države članice prizadevati, da v 30 dneh v skladu s svojimi nacionalnimi postopki uvedejo predpise iz navedenega odstavka. Države članice bi lahko razmislile tudi o sprejetju nacionalnih predpisov o sankcijah, ki se bi avtomatsko izvajale ob kršitvah uredb, ki uvajajo omejevalne ukrepe.

J. Iztek veljavnosti/pregled

Skle

91. Standardno besedilo za klavzulo o prenehanju veljavnosti samostojnih sankcij EU bi se lahko glasilo:

„Ta sklep se uporablja za ... obdobje. Stalno se ga pregleduje. Če Svet meni, da njegovi cilji niso bili doseženi, ga lahko bodisi obnovi ali spremeni.“

92. Standardno besedilo za klavzulo o reviziji veljavnosti samostojnih sankcij EU bi se lahko

Skle o:

„Ta sklep se pregleda ... po sprejetju in nato vsak ... Če Svet meni, da so bili njegovi cilji doseženi, se razveljavi.“

93. Standardno besedilo za spremembo/preklic klavzule v primeru izvajanja resolucij

Varnostnega sveta ZN

Skle

„Ta sklep se spremeni ali po potrebi prekliče v skladu z ugotovitvami Varnostnega sveta.“

IV. Spremljanje in ocenjevanje omejevalnih ukrepov

94. Učinkovitost omejevalnih ukrepov EU – in tudi verodostojnost EU – je v veliki meri odvisna od tega, ali se omejevalni ukrepi izvajajo in so izvršeni hitro in brez izjem v vseh državah članicah. Za zagotovitev ustreznega spremljanja odločitev EU o uvedbi omejevalnih ukrepov je bil ustanovljen poseben organ Sveta, ki naj bi izmenjeval izkušnje in razvijal najboljše prakse pri izvajanju in uporabi omejevalnih ukrepov. Tako se Delovna skupina svetovalcev za zunanje odnose redno sestaja v okviru posebne „formacije za sankcije“ (RELEX/Sankcije), ki je po potrebi okrepljena z vključitvijo strokovnjakov iz glavnih mest. Naloge delovne skupine RELEX/Sankcije so³⁹:

- izmenjava informacij in izkušenj o izvajanju posebnih sistemov omejevalnih ukrepov, ki jih uvaja EU;
- prispevanje k razvoju najboljših praks med državami članicami pri izvajanju omejevalnih ukrepov;
- zbiranje vseh razpoložljivih informacij o domnevnem izogibanju zadevnih držav, oseb in subjektov omejevalnim ukrepom EU in drugim mednarodnim sankcijam, ki so v interesu EU;
- izmenjava informacij in izkušenj, po potrebi vključno s tretjimi državami in mednarodnimi organizacijami, glede izvajanja mednarodnih sankcij, ki so v interesu EU;
- pomoč pri vrednotenju rezultatov in težav pri izvajanju sistemov omejevalnih ukrepov;

³⁹ Naloge delovne skupine RELEX/Sankcije so določene v dok. 5603/04.

- izmenjava mnenj o načinih in sredstvih za zagotovitev učinkovitega upravljanja sistemov omejevalnih ukrepov, vključno z izvajanjem humanitarnih določb, predvidenih s temi ukrepi;
- preverjanje vseh pomembnih tehničnih vprašanj v zvezi z izvajanjem omejevalnih ukrepov EU.

Delovna skupina RELEX/Sankcije je zlasti določila najboljše prakse EU za učinkovito izvajanje finančnih omejevalnih ukrepov⁴⁰.

95. Pravni instrumenti SZVP in uredbe ES bi morali predvidevati redno poročanje o izvedbenih in izvršilnih ukrepih, ki jih izvajajo države članice, da bi uveljavile omejevalne ukrepe. Nadzor na ravni EU bi moral omogočiti bolj dosledno oceno, ali imajo omejevalni ukrepi ustrezen učinek. Ocena je ključnega pomena pri samostojnih ukrepih, ker pomeni osnovo za odločitve, ali je treba pravna besedila izboljšati, in do neke mere tudi za odločitve glede koristnosti ohranitve ukrepov.

⁴⁰ Dok. 8666/1/2008 REV 1.

Priporočila za delovne metode za samostojne sankcije EU

Omejevalni ukrepi proti tretjim državam, posameznikom ali subjektom so bistveno orodje zunanje politike EU, da bi lahko svoje cilje uresničevala v skladu z načeli skupne zunanje in varnostne politike. Na splošno je namen omejevalnih ukrepov doseči spremembe v politiki ali dejavnostih zadevne države, dela države, vlade, subjektov ali posameznikov. To so preventivni nekaznovalni instrumenti, ki bi morali EU omogočati hitro odzivanje na politične izzive in dogodke. Sankcije bi bilo treba uporabljati kot del integriranega in vsestranskega pristopa, ki vključuje politični dialog, dodatna prizadevanja in druge instrumente. EU in njene države članice bi morale dejavno in sistematično posredovati informacije glede sankcij EU, tudi zadevni državi in njenemu prebivalstvu.

Ukrepi bi morali biti usmerjeni v politike in načine njihovega izvajanja ter na vse, ki so odgovorni za politike ali dejavnosti, zaradi katerih je morala EU sprejeti sklep o uvedbi sankcij. S takšnimi ciljno usmerjenimi ukrepi naj bi minimalizirali škodljive posledice za vse, ki niso odgovorni za takšne politike ali dejavnosti, zlasti za lokalno civilno prebivalstvo ali zakonite dejavnosti v zadevni državi ali z njo. Politične cilje in merila za omejevalne ukrepe bi bilo treba jasno določiti v pravnih aktih. To bi EU omogočilo opredelitev pogojev za spremembo ali odpravo sankcij. Vrsta ukrepov bo odvisna od njihovih ciljev in pričakovane učinkovitosti pri njihovem uresničevanju v posameznih okoliščinah, hkrati pa naj bi odražali ciljno usmerjeni in diferencirani pristop EU.

Pri omejevalnih ukrepih je treba spoštovati človekove pravice in temeljne svoboščine, zlasti predpisani postopek in pravico do učinkovitega pravnega sredstva, ter pri tem v celoti upoštevati sodno prakso sodišč EU: Sprejeti ukrepi morajo biti sorazmerni z njihovimi cilji.

Za zagotovitev učinkovitosti omejevalnih ukrepov pri uresničevanju zelenih političnih ciljev sta bistvena njihova enotna in dosledna razlaga ter učinkovito izvajanje.

Evropska služba za zunanje delovanje (ESZD) bi morala imeti ključno vlogo pri pripravi in pregledu sistemov sankcij ter komuniciranju in ozaveščanju, ki spremljata sankcije, v tesnem sodelovanju z državami članicami, zadevnimi delegacijami EU in Komisijo.

Predlogi omejevalnih ukrepov

1. Predlogi omejevalnih ukrepov, vključno s predlogi za uvrstitev na sezname ali izbris iz njih, v zvezi s samostojnimi sankcijami EU za posamezne države bi morale predložiti države članice ali ESZD. Ti predlogi bi morali biti del širšega političnega pristopa, ki ga sprejme Svet. Načeloma bi jih bilo treba razširjati prek COREU z ustrežno oznako stopnje zaupnosti.
2. O političnih vidikih in širših parametrih predlogov bi potem morala razpravljati zadevna regionalna delovna skupina ob pomoči strokovnjakov za sankcije ESZD ter strokovnjakov Komisije in pravne službe Sveta. Po potrebi bo o predlogih razpravljal Politični in varnostni odbor ter zagotovil politične smernice za zadevne delovne skupine, zlasti glede vrste ukrepov, izbranih za nadaljnje postopke.
3. Vodje misij v zadevni(h) državi(-ah) bodo pozvani, naj po potrebi dajo mnenje v zvezi s predlogi omejevalnih ukrepov ali dodatnih uvrstitev na seznam. Prav tako bodo službe Komisije pozvane, naj po potrebi dajo mnenje v zvezi s posebnimi ukrepi, za katere je pristojna Unija.
4. O vseh pravnih, tehničnih in horizontalnih vidikih predlaganih omejevalnih ukrepov bi morala razpravljati (Delovna skupina) RELEX. Predloga sklepa Sveta o uvedbi omejevalnih ukrepov in uredbe Sveta o posebnih ukrepih, za katere je pristojna Unija, bosta pripravili ESZD in Komisija, nato pa bo o njih razpravljala (Delovna skupina) RELEX. Po možnosti naj bi ta pravna akta obravnaval Coreper, nato pa hkrati ali z minimalnim časovnim razmikom med obema instrumentoma uradno sprejel Svet.

Predlogi seznamov

Identifikatorji

5. Predlogi za samostojne uvrstitve na sezname bi morali biti jasni in nedvoumni. Namenjeni naj bi bili zlasti vključevanju zadostnih podrobnosti (identifikatorjev), da bi odločitev o uvrstitvi na seznam – ko začne učinkovati – lahko učinkovito izvajali gospodarski subjekti in nacionalni organi (npr. banke in konzulati). Podatki za ugotavljanje istovetnosti so tudi ključni za zagotovitev, da omejevalni ukrepi ne prizadenejo neudeleženih oseb in subjektov. Pri navedenih fizičnih osebah podatki vključujejo zlasti priimek in ime(na) (če so na voljo, tudi v izvirnem jeziku in z ustreznim prečrkovanjem), vključno z vzdevki, datum in kraj rojstva, državljanstvo, številko potnega lista in osebne izkaznice, spol, naslov, če je ta znan, ter funkcijo ali poklic. Pri skupinah, pravnih osebah ali subjektih naj te informacije vključujejo imena, kraj in datum vpisa, številko vpisa in sedež podjetja. Vključen bi moral biti tudi datum uvrstitve na seznam. Vzorec je priložen.
6. Običajno ima odgovornost za zagotovitev teh identifikatorjev predlagatelj. K temu postopku morajo prispevati tudi druge delegacije. Po potrebi se bo zahteval tudi prispevek vodij misij v zadevni(h) državi(-ah).

Razlogi za uvrstitev na seznam

7. Predlogi za samostojne uvrstitve na sezname bi morali vključevati posamezne in posebne razloge za vsako uvrstitev na seznam, Namen navedbe razlogov je čim bolj konkretno obrazložiti, zakaj Svet, ki uveljavlja svojo diskrecijsko pravico, meni, da zadevna oseba, skupina oziroma subjekt izpolnjuje merila, opredeljena v ustreznem zakonodajnem aktu, in pri tem upoštevati cilje ukrepov, kakor so navedeni v uvodnih odstavkih tega akta.
8. Odgovornost za zagotovitev teh razlogov ima predvsem predlagatelj. K temu postopku morajo prispevati tudi druge delegacije. Po potrebi se bo zahteval tudi prispevek vodij misij v zadevni(h) državi(-ah).

9. Razloge za uvrstitev na seznam dokončno oblikuje Delovna skupina RELEX na podlagi elementov, o katerih je razpravljala regionalna delovna skupina. RELEX lahko po potrebi zahteva dodatne informacije od regionalne delovne skupine, da se zagotovi pravna veljavnost uvrstitev na sezname in ustrezna utemeljitev.
10. Ti razlogi bi načeloma morali biti navedeni v posebnem stolpcu v prilogi k pravnemu aktu, ki vsebuje seznam oseb, skupin in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi. Ker bo ta akt objavljen v Uradnem listu, je treba zagotoviti možnost objave teh razlogov. V izjemnih primerih, pri katerih se šteje, da razlogi za uvrstitev na seznam zaradi varovanja zasebnosti in varnosti niso primerni za objavo, je treba razloge posebej sporočiti zadevni osebi, skupini ali subjektu.

Obvestilo o uvrstitvi na seznam

11. Obvestilo o sklepu in razlogih za uvrstitev na seznam se pošlje v pismu, če je to primerno, ali objavi v Uradnem listu (serija C) na dan objave zadevnega pravnega akta; pri tem se navede, da bo Svet na zahtevo posredoval razloge za uvrstitev na seznam. Vzorec obvestila je priložen. V obvestilu se navede, da imajo zadevne osebe, skupine in subjekti pravico predložiti pripombe in zahtevati pregled sklepa Sveta ter pravico do vložitve pritožbe na sklep Sveta na Splošnem sodišču v skladu z ustreznimi določbami Pogodb EU.

Posvetovanja delovne skupine

12. Pristojno delovno skupino lahko po potrebi okrepijo strokovnjaki iz drugih delovnih skupin Sveta.
13. Razprave delovne skupine so zaupne. To je še posebej pomembno v primerih, pri katerih se restriktivni ukrepi nanašajo na zamrznitev sredstev. Za zagotovitev zaupnosti v teh postopkih bi bilo treba sprejeti ustrezne ukrepe, zlasti v zvezi s pošiljanjem predlogov.

14. Predsednik zadevne delovne skupine organizira seje, kadar je to potrebno; po teh razpravah lahko predlaga potrditev predlaganih uvrstitev na sezname ali izbrisov s seznamov po tistem postopku na ravni delovne skupine. Pred razpravo je treba delegacijam zagotoviti dovolj časa za preučitev predlogov in pri tem upoštevati dogovorjene politične zahteve, ki lahko vplivajo na časovni načrt v zvezi s predlogom. Pravne akte, ki se nanašajo na nujne zadeve, je mogoče sprejeti po pisnem postopku.

Pregled ukrepov

15. Samostojne sankcije EU ali sankcije, ki jih EU doda seznamu sankcij UN, je treba redno pregledovati v skladu z določbami iz zadevnih pravnih aktov. Z rednimi ocenami sistemov sankcij, ki jih izvajajo zadevne delovne skupine in RELEX, ob pomoči ESZD, Komisije in vodij misij, bi morali omogočiti morebitno prilagoditev ukrepov glede na razvoj dogodkov v zvezi z zastavljenimi cilji ter tozadevno učinkovitostjo ukrepov.
16. Za zagotovitev učinkovitosti omejevalnih ukrepov pri uresničevanju zelenih političnih ciljev sta bistvena njihova enotna in dosledna razlaga ter učinkovito izvajanje. Države članice se medsebojno obveščajo o ukrepih, sprejetih na podlagi zadevnih pravnih aktov, in druga drugi predložijo vse druge ustrezne informacije v zvezi s temi akti, s katerimi razpolagajo, zlasti informacije glede kršenja in težav pri uveljavljanju ter sodb, ki so jih izrekla nacionalna sodišča. Tudi informacije o računih in zamrznjenih sredstvih je treba zagotoviti v skladu z ustreznimi pravnimi zahtevami. Poleg tega se države članice medsebojno obveščajo o vseh odobrenih izvzetjih, v skladu s postopki, določenimi v teh aktih. Komisija in ESZD bi morala v celoti sodelovati v tem procesu. Pravna služba Sveta bi morala zadevno delovno skupino in RELEX obveščati o vseh zadevnih sodbah, ki jih izdajo sodišča EU.
17. Države članice in njihovi strokovnjaki bi morali v zvezi z vprašanji razlage in izvajanja uporabljati vzpostavljeni forum delovne skupine RELEX/sankcije in neformalni t. i. forum za sankcije.

Obravnava zahtevkov za izbris s seznamov

18. Posamezne prošnje za izbris s seznama je treba obravnavati takoj po njihovem prejetju v skladu z veljavnim pravnim instrumentom in najboljšimi praksami EU za učinkovito izvajanje omejevalnih ukrepov⁴¹.
19. Generalni sekretariat Sveta zbira prošnje za izbris s seznama. Kakršne koli pripombe ali zahtevek za ponovno obravnavo uvrstitve na seznam je treba poslati v pisni obliki, skupaj z dokazili, Svetu Evropske unije v skladu z določbami o postopku pregleda, ki so navedene v zadevnem sistemu sankcij, in kakor je pojasnjeno v priloženem obvestilu, objavljenem v Uradnem listu, ali v uradnem obvestilu, v katerem je na voljo naslov.
20. Ko Svet prejme takšno prošnjo, jo pošlje pristojni regionalni delovni skupini, ta pa jo obravnava na podlagi predhodne analize, ki jo pripravita ESZD in pravna služba Sveta. O pravnih, tehničnih in horizontalnih vidikih zahtevkov za izbris s seznama in odgovoru EU razpravlja Delovna skupina RELEX.

Ozaveščanje in komuniciranje

21. Učinkovitost omejevalnih ukrepov je neposredno povezana s sprejetjem podobnih ukrepov v tretjih državah. Zato je načeloma zaželeno, da se sankcije sprejmejo v okviru ZN. Če to ni mogoče, bi moral biti cilj, da se v največji možni meri zagotovi pritisk mednarodne skupnosti na zadevno državo.

⁴¹ Odstavek 17 dokumenta 8666/1/08.

22. EU bi si morala pri sprejemanju samostojnih sankcij prizadevati za ozaveščanje in aktivno sodelovanje ter po možnosti sprejetje podobnih ukrepov v zadevnih tretjih državah, da bi čim bolj zmanjšali nadomestitev učinkov in izboljšali učinkovitost omejevalnih ukrepov. Zlasti države kandidatke bi morali sistematično pozivati, naj se pridružijo ukrepom, ki jih uvede EU. Poleg tega bi morali v posvetovanja s ključnimi partnerji redno vključevati vprašanje enotne in dosledne razlage ter učinkovitega izvajanja sistemov sankcij ZN. Delegacije EU bi morale v celoti sodelovati v tem procesu.
23. EU in njene države članice bi morale dejavno in sistematično obveščati o sankcijah EU, da bi bile te prepoznavne in ne bi bile napačno razumljene, zlasti s strani lokalnega civilnega prebivalstva. S takšnim obveščanjem naj bi zagotovili tudi največji mogoči politični učinek ukrepov. O skupnih sporočilih bi morala razpravljati zadevna geografska delovna skupina, o pravnih, tehničnih in horizontalnih posledicah ukrepov pa naj bi se posvetovala z Delovno skupino RELEX.
-

Vzorci obrazcev za uvrstitev na seznam oseb, skupin in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi

A. Seznam obrazcev za uvrstitev na seznam oseb, za katere veljajo omejevalni ukrepi

Ime, priimek (če je na voljo, tudi v izvirnem jeziku in z ustreznim prečrkovanjem):

Vzdevek:

Datum rojstva:

Kraj rojstva (mesto, država):

Državljanstvo:

Številka potnega lista ali osebne izkaznice (vključno z državo izdajateljico, datumom in krajem izdaje):

Spol:

Naslov (hišna številka, ulica, poštna številka, mesto, država):

Funkcija ali poklic:

Drugi podatki (npr. ime očeta in matere, davčna številka, telefonska številka ali številka telefaksa):

B. Vzorci obrazcev za uvrstitev na seznam skupin in subjektov, za katere veljajo omejevalni ukrepi.

Ime:

Kraj registracije:

Datum registracije:

Registrska številka:

Sedež podjetja:

Druge informacije:

VZOREC OBVESTILA

Svet Evropske unije

Osebam, subjektom in organom, navedenim na seznamu iz Priloge k Sklepu Sveta [številka] z dne [datum]⁴², sporočamo naslednje:

Svet Evropske unije je ugotovil, da osebe, subjekti in organi, ki so na navedenem seznamu, izpolnjujejo merila iz člena Uredbe Sveta (ES) xxxx/200X z dan/mesec/leto o⁴³ in so bili torej na podlagi omenjenega sklepa vključeni v Prilogo XX k tej uredbi. Ta uredba med drugim določa, da se zamrznejo vsakršna denarna sredstva, drugo finančno premoženje in gospodarski viri, ki pripadajo zadevnim osebam, subjektom ali organom, ter da se tem ne smejo dati v razpolaganje, neposredno ali posredno, nobena denarna sredstva, drugo finančno premoženje in gospodarski viri.

Zadevne osebe, subjekte in organe je treba opozoriti, da lahko pri pristojnem organu zadevne države članice oziroma zadevnih držav članic, kakor je navedeno na spletnih mestih v Prilogi XX k Uredbi, vložijo prošnjo za pridobitev dovoljenja glede uporabe zamrznjenih sredstev za nujne potrebe ali posebna plačila (glej člene XX Uredbe).

Prav tako lahko osebe, subjekti in organi Svetu skupaj z dokazili predložijo zahtevek, naj se sklep o njihovi uvrstitvi na navedeni seznam ponovno preuči.

⁴² UL L ...

⁴³ UL L ...

Vsak tovrstni zahtevek je treba poslati na naslednji naslov: Council of the European Union, General Secretariat, DG C Coordination Unit, Rue de la Loi 175, B-1048 Brussels.

Zadevne osebe in subjekte obenem obveščamo, da lahko odločitev Sveta izpodbijajo pred Splošnim sodiščem Evropske unije v skladu s pogoji iz členov 275(2) ter 263(4) in (6) Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Seznam opreme, ki bi jo lahko uporabili za notranjo represijo

Oprema za notranjo represijo, predvidena v členu (X)

1. Naslednje orožje, strelivo in pribor zanje:
 - 1.1 orožje, ki ni vključeno na ML 1 in ML 2 Skupnega seznama vojaške opreme EU;
 - 1.2 strelivo, posebej izdelano za orožje pod 1.1 in posebej zanj izdelani sestavni deli;
 - 1.3 namerilne naprave za orožje, ki niso vključene na Skupni seznam vojaške opreme EU.
2. Bombe in granate, ki niso vključene na Skupni seznam vojaške opreme EU.
3. Naslednja vozila:
 - 3.1 vozila, opremljena z vodnimi topovi, posebej izdelana ali prirejena za namene obvladovanja nemirov;
 - 3.2 vozila, posebej izdelana ali prirejena, ki jih je mogoče naelektriti zaradi odganjanja protestnikov;
 - 3.3 vozila, posebej izdelana ali prirejena, za odstranjevanje ovir, vključno z gradbeno opremo z balistično zaščito;

- 3.4 vozila, posebej izdelana za prevoz ali prenos zapornikov in/ali pripornikov;
- 3.5 vozila, posebej izdelana za razporeditev mobilnih ovir;
- 3.6 sestavni deli za vozila, opredeljena v točkah 3.1 do 3.5, ki so izdelani posebej za namene obvladovanja nemirov.

Opomba 1: Ta točka ne vključuje vozil, posebej izdelanih za namene gašenja požarov.

Opomba 2: Za namene točke 3.5 izraz „vozila“ vključuje priklopnike.

4. Naslednje eksplozivne in sorodne snovi:

- 4.1 oprema in naprave, posebej izdelane za sprožanje eksplozij z električnimi ali neelektričnimi sredstvi, vključno z napravami za vžig, detonatorji, netili, ojačevalci eksplozije in vžigalnimi vrvicami, ter zanje posebej izdelani sestavni deli; razen posebej v določene komercialne namene izdelane opreme in naprav, ki z eksplozivnimi sredstvi povzročajo aktiviranje ali sprožitev druge opreme ali naprav, katerih funkcija ni povzročanje eksplozij (npr. polnilci zračnih blazin pri avtomobilih, prenapetostna zaščita sprožilcev gasilnih škropilnih naprav);
- 4.2 eksplozivni naboji z linearnim rezalnim učinkom, ki niso vključeni na Skupni seznam vojaške opreme EU;
- 4.3 drugi eksplozivi, ki niso vključeni na Skupni seznam vojaške opreme EU, in naslednje sorodne snovi:
 - a. amatol;
 - b. nitroceluloza (z vsebnostjo več kot 12,5 % dušika);
 - c. nitroglikol;
 - d. pentaeritritol tetranitrat (PETN);
 - e. pikril klorid;
 - f. 2,4,6-trinitrotoluen (TNT).

5. Naslednja zaščitna oprema, ki ni vključena v ML 13 Skupnega seznama vojaške opreme EU:
- 5.1 zaščitni jopiči, ki so neprebojni in/ali omogočajo zaščito pred vbodi;
- 5.2 neprebojne zaščitne čelade, policijske čelade, policijski ščiti ter neprebojni ščiti in njihovi posebej izdelani sestavni deli.
- Opomba* Ta točka ne vključuje:
- opreme, izdelane posebej za športne dejavnosti;
 - opreme, posebej izdelane za zahteve varnosti pri delu.
6. Simulatorji, ki niso vključeni v ML 14 Skupnega seznama vojaške opreme EU, za vadbo uporabe strelnega orožja ter njihova posebej izdelana programska oprema.
7. Naprave za nočno opazovanje, toplotno slikanje in svetlobne ojačevalne cevi, razen tistih, ki niso vključene na Skupni seznam vojaške opreme EU.
8. Bodeča žica.
9. Vojaški noži, bojni noži in bajoneti z več kot 10 cm dolgim rezilom.
10. Proizvodna oprema, posebej izdelana za vse stvari, naštetih na tem seznamu.
11. Posebna tehnologija za razvoj, proizvodnjo ali uporabo stvari, navedenih na tem seznamu.